

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 1490/C1/1294

Data: 30.06.2023

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 26110/16.05.2023, formulată de SC SRL, cu sediul în localitatea, strada, județul, cod unic de înregistrare RO, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., reprezentată legal prin, împotriva adresei nr. 3888193/12.05.2023, emisă de către, în calitate de autoritate contractantă cu sediul în, str., jud., în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică, având ca obiect: „Execuție lucrări cuprinse în Proiectul tehnic nr. 164/2022 la obiectivul de investiții „Creșterea performanței energetice a imobilului cu număr cadastru 45-181-01 – Clădire comandament” din mun., str., județ, sediul Inspectoratului de Jandarmi Județean „General de brigadă Ion Bunoaica” cod CPV 45200000-9, s-a solicitat:

- anularea adresei nr. 3888193 din 12.05.2023, reprezentând solicitare de clarificări în ceea ce privește propunerea tehnică;

- obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de atribuire în conformitate cu cele dispuse de CNSC prin decizia nr. 1003/C1/2023;

- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată.

Prin adresa înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 28173/24.05.2023, SC SRL, în calitate de lider al asocierii SC SRL – SC SRL – SC SRL, cu sediul în comuna Dracea, județul, înmatriculată la Registrul Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare RO reprezentată legal de și sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în, str., județul, a formulat cerere de intervenție în favoarea autorității contractante în cadrul aceleiași proceduri de achiziție, solicitând:

- admiterea prezentei cereri de intervenție;
- cu referire la cerere de suspendare a procedurii de atribuire până la soluționarea pe fond a contestației, prin raportare la dispozițiile art. 9 alin. (4) și (5) din Legea nr.101/20016, respingerea acesteia ca fiind nefondată;
- pe fond, respingerea contestației ca fiind nefondată;
- obligarea contestatorului la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, coroborate cu cele ale art. 451- 453 din Codul de procedură civilă;
- asigurarea accesului la dosarul constituit la Consiliu, în temeiul dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 101/2016.

În luarea deciziei, **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

În speță, contestatorul precizează că în etapa de evaluare a propunerii tehnice, prin adresa autorității nr. 3888047 din 27.02.2023 comisia de evaluare i-a solicitat să clarifice lipsa nominalizării unui șef de șantier, precum și faptul că nu a prevăzut contextul, obiectivele și rezultatele anticipate, adresă la care a răspuns în termen, în mod concludent, prin adresa nr. 12 din 01.03.2023.

Așa cum rezultă din adresa de comunicare a rezultatului procedurii, răspunsul a fost considerat neconcludent de către comisia de evaluare, oferta depusă de societatea sa fiind respinsă ca inacceptabilă - art. 134 alin. (5) și (6) din HG nr. 395/2016 și neconformă - art. 137 alin.(3) lit. a) din HG nr. 395/2016, coroborat cu art. 215 alin. (5) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa de comunicare a rezultatului procedurii comisia a reținut singurele și următoarele motive de respingere:

- Nu a nominalizat nicio persoană pentru poziția de șef de șantier în cadrul ofertei depusă inițial, iar prin răspunsul la solicitările de clarificări a nominalizat o astfel de persoană, care însă nu a fost menționată în forma inițială a propunerii tehnice;

- A adus completări prin răspunsul la solicitările de clarificări în etapa de evaluare tehnică față de oferta inițială, prin precizarea contextului, obiectivelor și rezultatelor așteptate, precum și a modului de urmărire, raportare și control al progreselor înregistrate cu realizările aferente, dar și a modului în care se propune rezolvarea problemelor indicate potențialelor elemente ce necesită o astfel de rezolvare.

Împotriva deciziei de respingere a ofertei depusă de societatea sa precizează că a formulat contestație, cerere admisă de Consiliu prin decizia nr. 1003/C1 din 03.05.2023, în temeiul art. 26 alin. (10) ind. 1 din Legea nr. 101/2016 fiind dispuse următoarele:

„Admite contestația formulată de SC în contradictoriu cu autoritatea contractantă iar, pe cale de consecință, respinge cererea de intervenție formulată de SC SRL, anulează raportul procedurii și actele subsecvente și obligă autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei SC cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferente prezentei în termen de 10 zi le de la comunicare”.

Contestatorul precizează că deși prin decizia de mai sus Consiliul a stabilit obligațiile și limitele în care comisia de evaluare trebuia să reevalueze oferta societății sale, cu încălcarea Legii nr. 101/2016 autoritatea contractantă i-a solicitat o serie de clarificări cu privire la conținutul propunerii tehnice, deși, așa cum rezultă din cuprinsul procesului-verbal privind conformitatea propunerii tehnice, toate aceste cerințe au fost considerate ca fiind îndeplinite.

Contestatorul consideră că solicitarea de clarificări a fost emisă cu încălcarea art. 26 alin. 10 ind. 1 din Legea nr. 101/2016, dar și a limitelor reevaluării stabilite de CNSC prin decizia nr. 1003/C1/2023.

Așa cum a arătat mai sus, prin decizia nr. 1003/C1/2023 Consiliul a dispus reevaluarea ofertei depuse de SC SRL cu respectarea „motivării aferente prezentei”.

Prin decizia mai sus menționată, arată că CNSC a reținut că evaluarea ofertelor din procedura nu se putea realiza pe baza unei cerințe nescrise din caietul de sarcini, astfel că respingerea pentru acest motiv a fost desființată.

De asemenea, arată că prin aceeași decizie s-a reținut că o reformulare a unor informații deja existente în cadrul propunerii tehnice nu poate constitui o completare și nici motiv de respingere a ofertei, chiar dacă ofertantul nu a concentrat aceste informații în paragrafe exprese. Având în vedere faptul că informațiile din răspunsul la clarificări

se regăseau în propunerea tehnică, se reține că simplă reformulare a acestora în cadrul a 20 de rânduri în care să fie evidențiate informațiile anterior menționate din propunerea tehnică nu poate determina apariția vreunui avantaj în favoarea ofertei contestatorului.

În susținere invocă prevederile art. 26 alin. 10 ind. 1 din Legea nr. 101/2016: „În situația în care contestația vizează rezultatul procedurii de atribuire și se dispune reevaluarea ofertelor, Consiliul va indica în mod clar și precis limitele reevaluării, respectiv identitatea ofertelor care fac obiectul reevaluării, etapa/etapele procedurii de atribuire vizată/vizate de reevaluare și măsurile concrete pe care le va adopta autoritatea contractantă în cadrul reevaluării”.

În aceste condiții, cu respectarea celor dispuse de CNSC, consideră că comisia de evaluare trebuie să rețină propunerea tehnică admisibilă și să evalueze propunerea financiară, iar nu să reevalueze integral și nelegal propunerea tehnică.

În susținere invocă jurisprudența în materia achizițiilor publice, relevante fiind Hotărârea intermediară nr. 11 din 16 Octombrie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 605/33/2020, decizia CNSC nr. 484/C4/94, 95 din data de 09.03.2021 și decizia civilă nr. 843/2019, pronunțată de Curtea de Apel Suceava.

De asemenea arată că această concluzie a fost reținută prin Decizia ICCJ nr. 66/2018 privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 65, art. 104 alin. (3), art. 133 și art. 134 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, obligatorie în conformitate cu prevederile art. 521 C.proc.civ.

Contestatorul susține că în prezenta procedură comisia de evaluare a analizat în integralitate oferta societății sale, fiind respinsă pentru doar două motive nelegale, motiv pentru care nu mai există posibilitatea reevaluării integrale a propunerii tehnice, solicitarea de clarificare fiind netemeinică și nelegală, întrucât în cuprinsul acesteia sunt solicitate informații cu privire la aspecte ale propunerii tehnice care au fost deja verificate și considerate concludente.

Față de toate aceste considerente, prin prezenta contestație solicită:

- anularea adresei nr. 3888193 din 12.05.2023, reprezentând solicitare de clarificări în ceea ce privește propunerea tehnică;
- obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de atribuire în conformitate cu cele dispuse de CNSC prin decizia nr. 1003/C1/2023;

- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată.

Își întemeiază contestația pe dispozițiile Legii nr. 101/2016, ale Legii nr. 98/2016 și ale HG nr. 395/2016.

În temeiul dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 101/2016, solicită aprobarea cererii de studiu a dosarului aflat pe rolul Consiliului National de Soluționare a Contestațiilor, precum și fotocopiarea documentelor necesare.

Prin adresa nr. 3888196/19.05.2023, înregistrată la CNSC sub nr. 27307/22.05.2023, autoritatea contractantă transmite punctul de vedere cu privire la contestație, solicitând respingerea acesteia ca nefondată.

Preliminar autoritatea contractantă face o scurtă prezentare a derulării procedurii de atribuire.

Autoritatea contractantă precizează că având în vedere decizia Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023, comisia de evaluare a procedat la reevaluarea ofertei SC SRL, iar în cadrul reevaluării a fost formulată solicitare de clarificări cu respectarea art. 134 alin. (1) din HG nr. 395 din 2016, către SC SRL nr. 3888193 din 12.05.2023 cu termen de răspuns 16.05.2023, anexată la prezentul punct de vedere.

De asemenea arată că în data de 16.05.2023, a fost depusă la sediul Inspectoratului de Jandarmi Județean „General de Brigadă Ion Bunoaica” contestație, de către SC SRL, cu privire la actul administrativ presupus vătămător reprezentat de adresa nr. 3888193 din 12.05.2023, transmisă SC SRL prin scrisoare de înaintare, semnată electronic în data de 16.05.2023 orele 10.15. anexată la prezentul punct de vedere.

Totodată arată că tot în ziua de 16.05.2023, SC SRL a trimis și răspuns la solicitarea de clarificări, înregistrată cu nr. 90 din 16.05.2023 (la SC SRL și 3888195 din 17.05.2023 la IJJ)

semnată electronic în data de 16.05.2023 orele 22.57, anexată la prezentul punct de vedere.

Autoritatea precizează că la momentul întocmirii prezentului punct de vedere la nivelul Inspectoratului de Jandarmi Județean „General de Brigadă Ion Bunoaica”, comisia de evaluare a demarat procesul de evaluare a răspunsului la solicitarea de clarificări, având în vedere faptul că prezenta contestație a fost depusa în aceeași zi cu formularea răspunsului la solicitarea/de clarificări nr. 3888193 din 12.05.2023.

Față de cele solicitate de către contestator, autoritatea contractantă solicită Consiliului:

a) să respingă contestația formulată de către SC SRL ca rămasă fără obiect

În subsidiar, dacă Consiliul va considera să dea curs contestației, ca nefiind rămasă fără obiect, solicită:

b) să respingă solicitarea contestatorului privind suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea pe fond a contestației;

c) respingerea contestației formulată de către SC SRL ca neîntemeiată;

d) constatarea legalității comunicării nr. 3888193 din 12.05.2023, prin care a fost formulată solicitare de clarificări cu respectarea art. 134 alin. (1) din HG nr. 395 din 2016;

e) respingerea capătului de cerere cu privire la plata cheltuielilor de judecată.

1. Autoritatea contractantă arată faptul că societatea contestatoare a transmis în SICAP răspunsul la solicitările de clarificări formulate de către autoritatea contractantă, în termenul indicat, în aceeași zi în care a

luat și decizia de a se adresa CNSC pentru a solicita suspendarea procedurii și pentru anularea adresei nr. 3888193 din 12.05.2023. Din această conduită deduce faptul că contestatorul acționează în mod contradictoriu, ori prin răspunsul la solicitarea de clarificări aceasta recunoaște legitimitatea solicitării. Presupoziția că oferta contestatorului va fi declarată inadmisibilă de către comisia de evaluare, fără să existe o comunicare în acest sens și fără ca comisia să facă cunoscut rezultatul reevaluării ofertei, nu îndreptățește contestatorul să acționeze în maniera în care a procedat, decât dacă are ea însăși cunoștința de faptul că oferta sa este inadmisibilă.

Revenind la situația de fapt, autoritatea constată că pe de o parte contestatorul nu recunoaște legitimitatea comunicării autorității contractante, iar pe de altă parte contestă această comunicare, fără a avea certitudinea că în urma evaluării răspunsului la clarificări va fi vătămată în vreun fel. Prin faptul că contestatorul răspunde solicitării de clarificări, autoritatea contractantă apreciază ca rămasă fără obiect atât contestația, cât și solicitarea de suspendare a procedurii, din moment ce procesul de evaluare poate continua pe baza răspunsurilor formulate de contestator. Pe cale de consecință, solicită Consiliului să respingă contestația ca lipsită de interes și să permită comisiei de evaluare să continue procesul de evaluare, conform prevederilor legale aplicabile.

2. De asemenea autoritatea arată că mare parte din motivația contestatorului privind contestația depusă se bazează pe o decizie anterioară a ICCJ, nr. 66/2018, privitoare la o speță presupus similară contextualizată într-o manieră convenabilă contestatorului. Arată însă că reevaluarea ofertei s-a făcut cu respectarea dispozițiilor art. 26 alin. (10) ind. 1 din Legea nr. 101/2016, pe care însuși contestatorul o invocă în apărarea sa, și anume: „în situația în care contestația vizează rezultatul procedurii de atribuire și dispune reevaluarea ofertelor, Consiliul va indica în mod clar și precis limitele reevaluării, respectiv identitatea ofertelor care fac obiectul reevaluării, etapa/etapele procedurii de atribuire vizată/vizate și măsurile concrete pe care le va adopta autoritatea contractantă în cadrul reevaluării”.

Astfel arată că comisia de evaluare a procedat întocmai, respectiv a reevaluat în mod exclusiv oferta contestatorului, a realizat reevaluarea în etapa de evaluare tehnică și a realizat reevaluarea în limitele stabilite de CNSC, respectiv cu respectarea documentației de atribuire și a prevederilor legale. Dacă legiuitorul, în speță CNSC ar fi dorit ca reevaluarea ofertei SC SRL să se realizeze exclusiv formal, și numai pe baza considerentelor pentru care a fost depusă contestația, atunci Consiliul ar fi indicat direct comisiei de evaluare să realizeze (și) evaluarea propunerii financiare a contestatorului, ori acest lucru nu s-a întâmplat în acest context, comisia de evaluare a reanalizat oferta prin

prisma documentației de atribuire, și a decis să solicite clarificări contestatorului pentru acele aspecte care necesită clarificări și care sunt relevante pentru comisie, astfel încât decizia de a admite ofertantul în etapa următoare de evaluare financiară să fie fundamentată temeinic.

Contestatorul, cunoscând în fapt că oferta sa este posibil să prezinte numeroase erori și neconcordanțe (lucru pe care îl admite chiar acesta în răspunsul la solicitarea de clarificări, unde majoritatea aspectelor semnalate de comisie sunt încadrate ca erori umane/materiale), menționează că autoritatea contractantă nu mai are dreptul de a reevalua în integralitate oferta, încercând să inducă Consiliului ideea conform căreia, indiferent dacă comisia constată neconformități în conținutul ofertei, sau aspecte care necesită clarificare, aceasta trebuie să persiste în a le ignora și a califica în etapa următoare un ofertant care poate nu îndeplinește cerințele autorității contractante.

Mai mult decât atât autoritatea arată inclusiv faptul că prin Decizia ICCJ nr. 66/2018 privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 65, art. 104 alin. (3), art. 133 și art. 134 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin HG nr. 395/2016, „autoritatea contractantă investită cu reevaluarea ofertei în urma controlului de legalitate exercitat de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și/sau instanța de judecată are posibilitatea de a verifica toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei, dacă din mijloacele de probă administrate nu rezultă verificarea lor anterioară.

Arată așadar faptul că comisia de evaluare nu a acționat în mod nelegal reevaluând în integralitate oferta tehnică a contestatorului, atât

timp cât CNSC nu a impus o limitare în acest sens și atât timp cât membrii comisiei au identificat neconformități a căror clarificare este necesară pentru calificarea ofertei în etapa următoare de evaluare.

3. În ceea ce privește capătul de cerere privind plata cheltuielilor de judecată, arată că decizia de a depune contestație aparține în mod exclusiv contestatorului și nu a fost provocată de nicio vătămare/produsă de autoritatea contractantă, în condițiile în care comisia de evaluare nu a luat o decizie cu privire la evaluarea ofertei, ci doar a solicitat o serie de completări/clarificări care să faciliteze procesul decizional în acest sens. În condițiile în care operatorul economic răspunde solicitării de clarificări, contestația nu își mai are sensul, vătămarea unui drept al acestuia putând interveni cel mult în momentul și numai dacă oferta sa va fi din nou respinsă, din varii considerente. În aceste condiții, solicitarea cheltuielilor de judecată pentru o conduită nejustificată a operatorului economic consideră că este un demers disproporțional și tendențios.

În drept, își întemeiază punctul de vedere pe prevederile Legii nr. 98/2016, ale Legii nr. 101/2016, precum și pe celelalte prevederi legale invocate în cuprinsul acestuia.

Prin adresa înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 28173/24.05.2023, SC SRL, a formulat cerere de intervenție voluntară, solicitând respingerea contestației ca nefondată și menținerea rezultatului procedurii.

În susținerea admisibilității și interesului său în formularea cererii de intervenție voluntară, indică dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 precum și dispozițiile art. 63-64 și art. 66 din codul de procedură civilă.

Inițial, așa cum rezultă din primul rezultat al procedurii, consemnat în cadrul raportului procedurii nr. 3888117 din 29.03.2023, oferta sa a fost declarată ca fiind admisibilă, conformă și câștigătoare, fiind clasată pe primul loc în clasamentul realizat după aplicarea criteriului de atribuire și verificarea documentelor suport aferente probării informațiilor prezentate în DUAЕ.

Intervenientul precizează că primul rezultat al procedurii a fost contestat de către operatorul economic SC SRL, acesta fiind nemulțumit de faptul că oferta sa, depusă împreună cu subcontractanții SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL și SC SRL, a fost declarată ca fiind inacceptabilă, conform prevederilor art. 134 alin. (5) și alin. (6) din HG nr. 395/2016 și neconformă, potrivit art. 137 alin. (3), lit. a) din HG nr. 395/2016, coroborat cu prevederile art. 215 alin. (5) din Legea nr. 98/2016, cu motivarea că (i) nu a nominalizat nicio persoană pentru poziția de șef de șantier în cadrul ofertei astfel cum s-a cerut în caietul de sarcini și (ii) a adus completări prin răspunsul la solicitările de clarificări în etapa de

evaluare tehnică față de oferta inițială, prin precizarea contextului, obiectivului și rezultatelor așteptate, precum și a modului de urmărire, raportare și control al progreselor înregistrate cu realizările aferente, dar și a modului în care se propune rezolvarea problemelor indicate potențialelor elemente ce necesită o astfel de rezolvare.

Intervenientul arată că în prima etapă CNSC, contestația a făcut obiectul dosarului CNSC nr. 928/2023 – C1, aceasta fiind admisă prin Decizia CNSC nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023. Ulterior Deciziei CNSC, la data de 16.05.2023, susține că a luat cunoștință despre publicarea în SEAP a contestației nr. 2, formulată de către SC SRL, care face obiectul dosarului CNSC nr. 1294/2023 – C1.

În acest context, menționează că, potrivit dispozițiilor art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (1) din C.proc.civ., în calitate de ofertant a cărui ofertă a fost declarată ca fiind admisibilă, conformă și câștigătoare, așa cum rezultă din primul rezultat al procedurii, justifică un interes deplin pentru formularea prezentei cereri de intervenție.

În consecință, în condițiile în care interesul său în cadrul procedurii de atribuire este constituit de folosul practic al adjudecării contractului de achiziție publică, folos care este realizabil prin menținerea ca temeinice și legale a actelor autorității contractante, este evident că, în cadrul dosarului dedus soluționării de către Consiliu, poate justifica un interes real pentru a formula prezenta cerere de intervenție. În plus, evidențiază și faptul că, principiul liberului acces la justiție, statuat atât în cuprinsul prevederilor art. 24 din Constituție, cât și în reglementarea CEDO (art. 6 alin. 1), instituie cadrul legal prin care el poate să își

protejeze interesele și să prevină o eventuală vătămare în drepturi ce s-ar produce prin admiterea contestației.

Prin raportare la cele prezentate anterior, solicită admiterea, în principiu, a prezentei cereri de intervenție și, în consecință, introducerea sa, în calitate de intervenient, în dosarul CNSC nr. 1294/2023 – C1.

Cu referire la respingerea contestației ca fiind nefondată, ca o chestiune prealabilă, învederează faptul că, așa cum rezultă din dispozitivul Deciziei CNSC nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023, Consiliul a obligat autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei SC SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă deciziei, în termen de 10 zile de la comunicare.

Astfel arată că ulterior deciziei Consiliului, autoritatea contractantă, în mod corect, a procedat la reevaluarea ofertei SC SRL, cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă Deciziei, solicitându-i o serie de clarificări, în concordanță cu dispozițiile art. 134 din HG nr. 395/2016.

În opinia sa, din interpretarea gramaticală, logică și sistematică a măsurilor dispuse de Consiliul prin Decizia CNSC, rezultă indubitabil că reevaluarea ofertei SC SRL trebuia să se efectueze cu respectarea documentației de atribuire și a prevederilor legale. Practic, Consiliul nu a limitat întinderea măsurii de remedii a reevaluării ofertelor, ci a precizat aspectele obligatoriu de luat în considerare.

1. Cu referire la susținerea contestatorului, potrivit căreia solicitarea de clarificări a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 26 alin. (1) ind. 1 din Legea nr. 101 dar și a limitelor reevaluării stabilite de CNSC prin Decizia nr. 1003/C1/2023.

Intervenientul debutează prezenta secțiunea prin precizarea faptului că, așa cum rezultă din decizia CNC, Consiliul nu a interzis evaluarea totală a respectivei oferte, prin urmare, autorității contractante nu numai că îi era permisă, ci îi era chiar impusă de lege. Este irefragabil că, nu se poate declara o ofertă admisibilă și, ulterior, câștigătoare știindu-se că ea nu respectă unele condiții impuse în documentația de atribuire, sub pretextul că nu s-ar mai putea verifica acele condiții.

În condițiile în care, cu ocazia contestației formulate în prima etapă, s-a stabilit că procesul de evaluare nu a fost unul corect, autoritatea contractantă are obligația de a relua acest proces de evaluare cu privire la toate aspectele, inclusiv cele ce nu au format obiect al demersului anterior.

Prin raportare la dispozițiile statuate în cuprinsul art. 127 din HG nr. 395/2016, consideră că revine autorității contractante responsabilitatea pentru admiterea și declararea câștigătoare a unei oferte, context în care tot ea este ținută să verifice admisibilitatea și conformitatea ei sub orice

fel de detaliu, în caz contrar riscând a declara admisibilă/câștigătoare o ofertă care nu îndeplinește condițiile impuse (inacceptabilă sau neconformă), situație care atrage răspunderea juridică a autorității pentru rezultatul nelegal (cât și a funcționarilor săi vinovați).

Prin raportare la cele prezentate anterior, apreciază că, în mod corect, autoritatea contractantă a procedat la transmiterea solicitării de clarificări cu nr. 3888193 din 12.05.2023.

2. Decizia nr. 66/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție nu este aplicabilă procedurilor inițiate după intrarea în vigoare a HG nr. 419/2018.

Intervenientul reliefează faptul că, în prezentul caz, în mod eronat, contestatorul face trimitere la dispozițiile Deciziei nr. 66/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, având în vedere că aceasta nu este aplicabilă procedurilor inițiate după intrarea în vigoare a HG nr. 419/2018, prin care au fost abrogate art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016, respectiv după data publicării în Monitorul Oficial, Partea I nr. 496 din 18.06.2018.

Din analiza considerentelor deciziei nr. 66/2018, în cuprinsul acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție a interpretat prevederile art. 65, art. 104 alin. (3), art. 133 și art. 134 alin. (1) din HG nr. 395/2016 forma în vigoare la data sesizării Curții care prevedeau, printre altele, la art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016, obligația autorității contractante de a comunica ofertanților rezultatul finalizării fiecăreia dintre fazele de verificare prevăzute la art. 65 alin. (1) și (2) din același act normativ. Fiind comunicate ofertanților în temeiul art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016, deciziile autorității contractante cu privire la rezultatul finalizării anumitor faze de evaluare puteau face obiectul

contestațiilor formulate de respectivii operatori economici pentru ca, ulterior, să intre în circuitul civil. Aceste prevederi ale art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016 au fost abrogate prin art. V pct. 45 din HG nr. 419/2018, situație în care sunt incidente prevederile art. 521 coroborat cu art. 518 C.p.c. care dispun faptul că „decizia în interesul legii își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării”.

Practic, consideră că Decizia nr. 66/2018 nu este aplicabilă procedurilor inițiate după intrarea în vigoare a HG nr. 419/2018 prin care au fost abrogate art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016. respectiv după data publicării în Monitorul Oficial. Partea I nr. 496 din 18.06.2018.

Cu alte cuvinte, în reevaluare, așa cum a dispus și Consiliul prin Decizia CNSC nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023, autoritatea contractantă este obligată la reevaluarea ofertei SC SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale. Astfel, Consiliul nu a limitat întinderea măsurii de remedii a reevaluării ofertelor, ci a precizat aspectele obligatoriu de luat în considerare.

În consecință, consideră că autoritatea contractantă este ținută de respectarea principiilor achizițiilor publice și chiar dacă principiul legalității nu apare enumerat între principiile de la art. 2 din legea achizițiilor publice, acest principiu este statuat în Codul Administrativ, motiv pentru care nu înseamnă că el nu ar fi aplicabil și cu ocazia derulării procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică, mai ales în contextul obligației de asumare a răspunderii de către autoritatea contractantă.

În acest context, este indubitabil că, pentru a preveni o nouă evaluare greșită, respectiv o nouă încălcare a normelor legale, trebuie să îi fie permisă comisiei responsabile desemnate de către autoritate verificarea completă a ofertelor rămase în competiție, indiferent de etapa la care s-a ajuns, inclusiv opțiunea de a resolicita clarificări. Nu se poate declara o ofertă admisibilă și câștigătoare cunoscând faptul că ea nu respectă unele condiții impuse în documentația de atribuire, sub pretextul că nu se mai poate verifica îndeplinirea acelor condiții, deoarece țin de o etapă consumată sau nu au fost supuse contestației, în demersul anterior reevaluării.

În concret, arată că orice decizie a comisiei de evaluare privind admiterea sau respingerea unei oferte, trebuie fundamentată pe o evaluare legală și temeinică a ofertei, sub toate aspectele acesteia. Pe de altă parte, dacă nu ar fi pe deplin convinsă de admisibilitatea ofertei sau, chiar, știind că oferta nu este admisibilă, autoritatea nu ar reanaliza-o în amănunt, ci s-ar mărgini să se bazeze pe o veche evaluare, atunci nu numai că nu și-ar respecta propriile obligații și ar comite o neglijență în

serviciu, ci ar putea fi suspectată/acuzată de favorizarea ofertantului respectiv, cu eventuale implicații în planul dreptului penal.

În consecință, susține că în etapa de reevaluare, autoritatea contractantă trebuie să reverifice în integrum și cu maximă atenție toate ofertele aflate încă în procedură, astfel încât să se asigure că nu i-a scăpat neverificat niciun element dintre cele prestabilite. Orice alt comportament, manifestat de autoritate din motive de ignoranță, de neștiință sau de rea-intenție, încalcă atât principiul legalității actelor administrației publice, cât și principiul precauției administrației publice.

Declararea drept admisibilă a unei oferte în contextul în care ea nu îndeplinește toate condițiile pentru a fi considerată admisibilă conduce, evident, și la încălcarea prevederilor privind principiul tratamentului egal și al nediscriminării în procedura achizițiilor publice [art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016].

Deficiențele unei oferte nu pot fi indiferente autorității contractante în etapa de reevaluare, unde chiar și cea mai mică suspiciune trebuie înlăturată și înlocuită cu o certitudine, altfel consecința semnării contractului cu o societate a cărei ofertă este necorespunzătoare, fiind deosebit de gravă.

Legislația pe linie de achiziții publice nu instituie excepții de la regula revocabilității actelor administrative individuale, reglementată de dreptul comun prin Legea nr. 554/2004, deoarece raportul procedurii intră în circuitul civil și produce efecte juridice definitive (imposibil de corectat) abia după expirarea termenului de așteptare în vederea atacării lui și semnarea subsecventă a contractului de achiziție publică.

Pe cale de consecință, consideră că nici Consiliul și nici instanța nu pot să interzică autorității contractante reevaluarea totală legală a

conformității ofertei contestatorului, întrucât ar însemna să interzică autorității să își îndeplinească obligațiile pe care i le atribuie legislația pe linie de achiziții publice și pentru care ea răspunde.

În susținere, invocă Decizia CNSC nr. 1334/C1/1207,1230 din 28.06.2022, rămasă definitivă prin Hotărârea nr. 2038 din 02.08.2022, pronunțată de Curtea de Apel București, în cadrul dosarului nr. 5145/2/2022.

Precizează că Decizia CNSC nr. 1334/C1/1207,1230 din 28.06.2022 a rămas definitivă prin Hotărârea nr. 2038 din 02.08.2022, pronunțată de Curtea de Apel București, în cadrul dosarului 5145/2/2022, Curtea dispunând, exclusiv: „Admite în parte plângerea. Modifică decizia Consiliului în sensul că respinge contestația SRL, cu privire la evaluarea propriei oferte. Obligă autoritatea la cheltuieli de judecată de 1000 lei, către contestatoarea, aferente părții din contestație admisă. Menține în rest decizia Consiliului. Definitivă. Pronunțată azi, 2 august 2022, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței. Document: Hotărâre 2038/2022 02.08.2022!.

Conchide că, pentru a se preveni o nouă evaluare greșită, respectiv o nouă încălcare a normelor legale, trebuie să îi fie permisă comisiei responsabile desemnate de către autoritate verificarea completă a ofertelor rămase în competiție, indiferent de etapa la care s-a ajuns, inclusiv, opțiunea de a resolicita clarificări, prin urmare în mod corect a fost transmisă ofertantului SC SRL, solicitarea clarificării cu nr. 3888193 din 12.05.2023.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 28214/24.05.2023 contestatorul transmite Note de răspuns față de punctul de vedere al autorității contractante prin care solicită respingerea argumentelor invocate.

În ceea ce privește excepția lipsei de obiect, consideră că se impune respingerea acesteia ca neîntemeiată, în condițiile în care, în prezent, solicitarea de clarificare emisă de autoritatea contractantă nu a fost revocată, producând în continuare efecte juridice, situație în care, considerând ca fiind emisă cu încălcarea limitelor reevaluării stabilite de CNSC prin decizia anterioară, contestația are obiect determinat.

Obiectul desemnează pretenția concretă dedusă spre soluționare instanțelor judecătorești prin cererea de chemare în judecată, prin care se urmărește respectarea unui drept subiectiv civil sau a unui interes legitim.

Obiectul cererii de chemare în judecată trebuie să existe, să fie licit și moral, determinat sau determinabil și posibil. Toate aceste condiții sunt îndeplinite, în condițiile în care:

- clarificarea a cărei anulare o solicită nu a revocată de către autoritatea contractantă;

- obiectul contestației este licit și moral, fiind solicitată Consiliului anularea unui act considerat vătămător;
- obiectul contestației de determinat, fiind reprezentat de anularea clarificării nr. 3888193 din 12.05.2023;
- obiectul contestației este posibil, în raport de dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul având competența de a dispune anularea unui act considerat vătămător, emis în cadrul procedurii de atribuire.

Contrar argumentelor din punctul de vedere, contestatorul precizează că aspectul că a înțeles să răspundă solicitării de clarificare în niciun caz nu poate fi interpretat că demersul societății sale ar fi lipsit de obiect, dat fiind că, odată emisă clarificarea cu nerespectarea prevederilor legale în materia achizițiilor publice, dar și a caracterului obligatoriu al deciziei CNSC, comisia de evaluare ar putea emite un nou rezultat nelegal al procedurii de atribuire, pentru presupusul răspuns neconcludent la solicitarea de clarificare, aceasta din urmă având clar rolul unui demers artificial pentru excluderea din procedura a societății sale.

Pentru aceleași considerente în opinia sa nici excepția lipsei de interes nu poate fi primită. Aceasta deoarece, interesul în promovarea unei contestații în materia achizițiilor publice se analizează în raport de următoarele dispoziții legale: art. 1 alin. (3) și art. 2a din Directiva 89/665; art. 2 alin. (1) și art. 3 din Legea nr. 101/2016.

Așadar, în lumina prevederilor legale de mai sus, orice persoană vătămată care are sau a avut un interes în procedura de atribuire și suferă sau riscă să sufere un prejudiciu are atât dreptul, cât și interesul

de a promova contestație împotriva oricărui act vătămător al autorității contractante.

Aceasta deoarece, singura excepție de la această regulă este expres prevăzută de lege și are în vedere situația operatorului economic exclus definitiv din procedura de atribuire care, terț fiind, nu mai poate ataca actele autorității contractante.

Excepțiile fiind de strictă interpretare și aplicare, în analiza interesului său în promovarea contestației Consiliul urmează a se raporta la dispozițiile art. 3 din Legea nr. 101/2016 și a constata că:

i. are un interes în procedura de atribuire, acesta fiind reprezentat de promovarea dreptului de a semna contractul de achiziție publică în cadrul procedurii;

ii. riscă să fie prejudiciat de clarificarea transmisă, prin reevaluarea în integralitate a ofertei, în condițiile în care, după primul rezultat al procedurii, toate aspectele care fac obiectul clarificării au fost considerate ca fiind îndeplinite de către comisia de evaluare. Riscul ca el să fie prejudiciat nu trebuie să fie actual ori cert, ci poate fi viitor ori eventual (concluzie desprinsă din formularea utilizată de legiuitor la art. 3 alin. (1) lit. f) pct. II: „risca să sufere un prejudiciu ca o consecință a unui act al autorității contractante”)) or, cu nerespectarea limitelor de reevaluare, comisia de evaluare artificial poate considera răspunsul ca nefiind concludent, situație în care ar conduce la o nouă respingere a ofertei sale, fiind tardivă la acel moment o eventuală contestație împotriva noului rezultat al procedurii;

iii. este suficientă, din perspectiva legislației speciale incidente, existența unui risc viitor/eventual de prejudiciere, nefiind necesar în optica legiuitorului ca acest risc să se fi materializat deja;

Concret, cum el nu se încadrează în situația de excepție, unica reglementată de legislația achizițiilor publice, având potrivit legii, interesul de a contesta orice act considerat vătămător și producător de efecte juridice, excepția lipsei de interes este nefondată.

În opinia sa nefondate sunt inclusiv argumentele privitoare la eventuala lipsă de obiect a cererii de suspendare a procedurii de atribuire, în considerarea simplă a faptului că, fiind permisă continuarea procedurii în deplină nelegalitate, comisia de evaluare ar putea proceda la emiterea unei noi decizii de respingere a ofertei depuse de societatea sa, pentru presupusa neîndeplinire a unor cerințe din documentația de atribuire considerate definitiv îndeplinite prin raportul procedurii inițial, care nu a fost anulat și care a intrat în circuitul civil.

Nefondate sunt inclusiv argumentele autorității contractante potrivit cu care aceasta ar fi acționat în limitele reevaluării stabilite de CNSC. Aceasta deoarece, așa cum rezultă din dispozitivul deciziei inițiale, reevaluarea s-a dispus a se realiza cu respectarea motivării; or, conform

motivării, Consiliul a reținut ca fiind nelegală respingerea ofertei pe baza unor cerințe nescrise, precum și pentru presupusa lipsă a unor informații clarificate prin răspunsul la solicitarea de clarificare.

Drept urmare, contrar celor invocate de autoritatea contractantă prin punctul de vedere, în opinia sa limitele stabilite de CNSC prin decizia inițială au fost clare, cu respectarea celor dispuse de CNSC, comisia de evaluare trebuia să rețină propunerea tehnică ca fiind admisibilă și să evalueze propunerea financiară, iar nu să reevalueze integral și nelegal propunerea tehnică.

Tot astfel, nefondate sunt considerate inclusiv afirmațiile privitoare la faptul că oferta societății sale ar avea numeroase erori și neconcordanțe, fiind în contradicție vădită cu înscrisurile de la dosarul achiziției, potrivit cărora comisia de evaluare a considerat ca fiind îndeplinite cerințele documentației evidențiate în clarificarea a cărei anulare o solicită. În aceste condiții, așa cum a arătat prin contestație, consideră că autoritatea contractantă nu mai avea posibilitatea extinderii procesului de verificare cu privire la cele pe care le-a verificat în etapa de evaluare tehnică și care nu au făcut obiectul vreunei solicitări de remediere sau contestări, raportul de evaluare odată ce le confirmă, privit ca act administrativ, este definitiv și executoriu sub acest aspect.

Aspectele privitoare la sursa de finanțare nu pot fi primite la soluționarea contestației, în condițiile în care, pe de o parte, legalitatea actului vătămător contestat nu este analizată prin raportare la acest criteriu. Pe de altă parte, contrar celor arătate prin punctul de vedere, autoritatea contractantă este singura în culpă pentru prelungirea nejustificată a procedurii, în primul rând pentru faptul că a emis un prim

rezultat nelegal, iar, în al doilea rând, pentru emiterea unei clarificări cu încălcarea limitelor reevaluării stabilite de CNSC prin decizia anterioară.

În același sens în opinia sa nefondate sunt inclusiv argumentele privitoare la Decizia ICCJ nr. 66/2016, obligatorie, în condițiile în care, similar situației în care aceasta a fost pronunțată, instanța supremă a reținut că:

„Este contrar logicii juridice ridicarea la rang de principiu de drept, specific acestei ramuri de drept, a obligativității evaluării complete a tuturor ofertelor aflate în competiție, chiar și a celor asupra cărora comisia de evaluare a ridicat obiecții de neconformitate sau de inacceptabilitate, iar ca urmare a constatării încălcării acestei obligații să fie sacrificat tocmai acest principiu prin considerarea ca evaluată și deci admisibilă a unei oferte neverificate în întregime”.

Consideră că aceeași este situația inclusiv în cauza dedusă judecătii în care, în primul rând din actele de evaluare rezultă ca fiind îndeplinite cerințele expuse prin clarificarea a cărei anulare o solicită, iar, în al doilea rând, Consiliul nu a dispus și nici nu putea dispune, în acord cu principiul disponibilității, reevaluarea integrală a ofertei societății sale.

Față de toate aceste considerente, solicită Consiliului să admită contestația și să oblige autoritatea contractantă la reluarea procedurii de atribuire de la etapa verificării admisibilității ofertei depuse de SC SRL.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 28451/25.05.2023, contestatorul transmite Note de răspuns în replică la cererea de intervenție prin care solicită respingerea cererii de intervenție depusă de SC SRL.

Astfel, făcând referire la cele dispuse de CNSC prin decizia nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023, intervenientul arăta că reevaluarea trebuia să se realizeze cu respectarea documentației de atribuire și a prevederilor legale, concluzionând că organul administrativ-jurisdicțional nu a limitat întinderea măsurii de remedii a reevaluării ofertelor, iar autoritatea contractantă ar avea obligația de a relua procesul de reevaluare cu privire la toate aspectele, inclusiv cele ce nu au format obiect al demersului anterior.

În opinia sa concluzia societății interveniente este eronată, fiind în contradicție totală cu informațiile existente în actele de evaluare emise de autoritatea contractantă anterior pronunțării deciziei CNSC nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023, despre care a luat cunoștință odată cu studierea dosarului achiziției la sediul CNSC, potrivit cu care toate aspectele care fac obiectul solicitării a cărei anulare o cere în prezenta cauză au fost considerate ca fiind îndeplinite de către comisia de evaluare.

Pe de altă parte, consideră că cele susținute de intervenient sunt rezultatul interpretării eronate inclusiv a prevederilor art. 26 alin. (2) din

Legea nr. 101/2016, în conformitate cu care Consiliul analizează legalitatea actului atacat cu respectarea principiului disponibilității, situație în care nu are posibilitatea de a se pronunța asupra unor aspecte suplimentare celor solicitate de părți. Aceasta deoarece, în lumina prevederilor mai sus menționate, legalitatea și temeinicia actului atacat trebuia examinată de către Consiliu prin raportare la limitele celor care au fixat cadrul litigiului, au determinat limitele acestuia, au stabilit obiectul dedus judecății.

Or, după cum a arătat prin contestație, cu respectarea dispozițiilor art. 26 alin. (10¹) din Legea nr. 101/2016, reevaluarea dispusă de Consiliu a fost limitată la considerentele care au stat la baza motivării, în baza căreia comisia de evaluare trebuia să rețină propunerea tehnică ca fiind admisibilă și să evalueze propunerea financiară, iar nu să reevalueze integral și nelegal propunerea tehnică.

Pentru a reține argumentele de mai sus învederează că, în conformitate cu prevederile art. 68 din Legea nr. 101/2016:

„Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urma nu sunt contrare”.

Aplicarea prevederilor Codului de procedură civilă în etapa administrativ-jurisdicțională în fața CNSC a fost consacrată inclusiv de jurisprudența națională, respectiv prin Decizia nr 656 din data 28.09.2020 emisă de Curtea de Apel Alba Iulia.

De asemenea invocă prevederile art. 9 alin. (2), art. 14 alin. (14) și (15) și art. 22 alin. (6) C.proc.civ.

Așadar, în raport de prevederile legale mai sus menționate, consideră că la soluționarea cauzei trebuie avut în vedere că CNSC, la pronunțarea deciziei anterioare, a analizat exclusiv împrejurările de fapt invocate de părți, fără a avea posibilitatea de a-și întemeia decizia pe alte motive de fapt decât cele invocate de acestea prin apărări.

Aceasta deoarece: atunci când Consiliul se pronunță asupra unor lucruri care nu s-au cerut este încălcat flagrant principiul disponibilității, potrivit căruia cel care stabilește limitele judecății este reclamantul, prin obiectul cererii de chemare în judecată, respectiv pretenția concret formulată. În acest sens, arată că Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că prin sintagma „lucru cerut” trebuie să se înțeleagă numai acele cereri care au fixat cadrul litigiului, au determinat limitele acestuia, au stabilit obiectul dedus judecății.

Referitor la dreptul de a determina obiectul și limitele procesului, în doctrină s-a reținut că:

„Instanța de judecată este obligată să statueze asupra celor solicitate de către părți, fără a putea depăși, ca regulă, cadrul procesual, trasat de către acestea în exercitarea acțiunii civile, atât sub forma cererilor în justiție, cât și apărărilor”.

„judecătorul nu poate, chiar cu respectarea principiului contradictorialității, respectiv prin punerea în discuție a unui alt obiect, să schimbe obiectul stabilit de părți prin cererile lor. Sintagma „fără a depăși limitele investirii”, folosită de textul enunțat, trebuie înțeleasă în sensul că instanța nu poate să acorde mai mult decât s-a solicitat, chiar dacă din dovezile administrate ar rezulta că reclamantul are drept la mai mult; nu poate să acorde altceva decât s-a cerut; nu poate să acorde mai mult decât s-a cerut”.

În această situație, în care Legea nr. 101/2016 nu permite CNSC să se pronunțe asupra unor lucruri care nu s-au cerut, concluziile intervenientului cu privire la obligația autorității contractante de a proceda la reevaluarea în integralitate a ofertei sale sunt formulate în opinia sa cu încălcarea principiului disponibilității, fiind necesară modificarea deciziei CNSC sub acest aspect.

De asemenea arată că pentru a solicita respingerea contestației intervenientul susține că Decizia nr. 66/2018 pronunțată de ICCJ nu este aplicabilă procedurilor inițiate după intrarea în vigoare a HG nr. 419/2018, dat fiind că sunt incidente prevederile art. 521 C.proc.civ., coroborate cu cele ale art. 518 din același act normativ, în conformitate cu care decizia în interesul legii își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

În opinia sa cele invocate de către societatea intervenientă nu pot fi primite la soluționarea raportului juridic litigios, în condițiile în care, prin

decizia nr. 66/2018 ICCJ s-a pronunțat cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 65, art. 104 alin. (3), art. 133 și art. 134 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, prevederi legale care în prezent sunt în vigoare.

Or, așa cum a arătat prin contestație, potrivit art. 133 și art. 134 din anexa la HG nr. 395/2016, autoritatea contractantă are obligația de a verifica integral oferta în etapa de evaluare, atât sub aspectul propunerii tehnice, cât și al propunerii financiare, iar în baza art. 137 din același act normativ are obligația de a respinge ofertele apreciate a fi neconforme sau inacceptabile în urma acestei evaluări integrale.

Consideră că o astfel de verificare s-a realizat deja de către comisia de evaluare, când a fost emis raportul procedurii de atribuire nr. A-1668 din 09.04.2019, anulat în parte prin decizia CNSC anterioară, document care, odată publicat în SEAP, a rămas definitiv sub aspectul elementelor necontestate, intrând inclusiv în circuitul civil.

De altfel, fără a contesta prevederile art. 521 C.proc.civ., coroborate cu cele ale art. 518 din același act normativ, consideră că la soluționarea contestației trebuie avute în vedere cele reținute la pct. 84 și 85 din decizia ICCJ nr. 66/2018.

Contestatorul susține că aceeași este situația inclusiv în cauza dedusă judecății, în care, odată emis raportul procedurii de atribuire, reevaluarea integrală a ofertelor în afara limitelor stabilite de CNSC sau de instanța de judecată echivalează cu revocarea unui act administrativ care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice, aspect interzis de

prevederile art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, act normativ cu care Legea nr. 101/2016 se completează.

Așadar, chiar dacă prevederile art. 65 din anexa la HG nr. 395/2016 referitoare la comunicările etapizate au fost abrogate, comisia de evaluare era ținută a respecta prevederile art. 26 alin. (10¹) din Legea nr. 101/2016 care statuează asupra limitelor reevaluării în acord cu motivarea Consiliului.

Contestatorul susține că prin cererea de intervenție, intervenientul mai arată că autoritatea contractantă trebuie să reverifice în integrum și cu maximă atenție toate ofertele aflate încă în procedură, astfel să se asigure că nu i-a scăpat niciun element dintre cele prestabilite, iar orice alt comportament, manifestat de autoritatea contractantă din motive de ignoranță, de neștiință sau de rea-credință, încalcă principiul legalității actelor administrației publice, cât și principiul precauției administrației publice.

Asemenea susțineri sunt evident contrare legislației în materia achizițiilor publice, dar și demersurilor ulterioare întreprinse de comisia de evaluare, dat fiind că:

- în raport de prevederile art. 26 alin. (10¹) din Legea nr. 101/2016, reevaluarea privește, în mod exclusiv, ofertele identificate prin decizia CNSC;

- autoritatea contractantă, tocmai pentru a se asigura că „nu i-a scăpat neverificat niciun element dintre cele prestabilite”, nu a procedat la reevaluarea și a ofertei depuse de intervenient;

- dând curs susținerilor intervenientului, poate aprecia că prin demersul de a reevalua exclusiv oferta sa comisia de evaluare a adoptat un „comportament, manifestat de autoritatea contractantă din motive de ignoranță, de neștiință sau de rea-credință, încalcă principiul legalității actelor administrației publice, cât și principiul precauției administrației publice”;

- odată emis raportul procedurii, concluziile comisiei de evaluare necontestate au rămas definitive, situație în care, după pronunțarea CNSC nu se poate extinde procesul de reevaluare asupra celorlalte oferte declarate ca admisibile sau inadmisibile și în privința cărora raportul de evaluare nu a fost contestat, fiind contrar principiului securității juridice declararea ca neconformă sau inacceptabilă a unei oferte declarate anterior admisibilă sau invers, conduita care echivalează cu o revocare a unui act administrativ care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.

În susținere invocă decizia nr. 830/01.04.2021, pronunțată ulterior intrării în vigoare a HG nr. 419/2018 de către Curtea de Apel București, decizia civilă nr. 1442 din 22.06.2021, pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 3349/2/2021 precum și decizia CNSC publicată

în B02021_2034, decizia CNSC publicată în B02020_2132, decizia CNSC publicată în B02023_39.

Față de toate aceste considerente, solicită Consiliului să admită contestația, să oblige autoritatea contractantă la reluarea procedurii de atribuire de la etapa verificării admisibilității ofertei depuse de SC SRL, iar, pe cale de consecință, să respinsă cererea de intervenție ca nefondată.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 32856/19.06.2023, SC SRL transmite Concluzii scrise ca urmare a studierii dosarului cauzei la CNSC.

Pentru admiterea contestației contestatorul solicită să se rețină motivele de fapt și de drept din cererea societății sale, note de răspuns la punctul de vedere al autorității contractante și la cererea de intervenție.

Astfel, în cauză consideră că se impune respectarea deciziei ICCJ nr. 66/2018, în motivarea acesteia fiind relevante art. 69, 73, 76, 81 și 84.

Astfel, susține că instanța supremă a statuat în mod neechivoc că, în etapa de reevaluare dispusă prin decizie CNSC sau în baza deciziei curții de apel, nu este posibilă verificarea celorlalte aspecte care caracterizează admisibilitatea ofertei și care au fost cercetate la prima evaluare, conform art. 65 alin. (2) și art. 133 din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, și care nu au făcut obiectul vreunei solicitări de remediere sau contestări. Raportul de evaluare în măsura în care le confirmă, privit ca act administrativ, este definitiv și executoriu sub acest aspect.

În speță, contestatorul arată că, cu ocazia primei verificări a ofertelor, așa cum rezultă din cuprinsul Procesului-verbal privind evaluarea conformității propunerilor tehnice cu prevederile caietului de sarcini privind atribuirea contractului de achiziție publice nr. 3888084 din 13.03.2023, care se regăsește în dosarul nr. 928/C1-2023, s-a reținut caracterul neconform al ofertei depuse de SC SRL doar în ceea ce privește aspectele comunicate prin adresa de comunicare a rezultatului procedurii nr. 3888112 din 29.03.2023, anulată de CNSC prin decizia nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023.

De asemenea, susține că prin decizia CNSC nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023 nu s-a dispus reevaluarea ofertei SC SRL sub aspectele acum în discuție, ci s-a admis contestația formulată în ceea ce privește motivele de neconformitate comunicate de autoritatea contractantă, reevaluarea ofertei urmând a se realiza în limitele admiterii contestației.

În consecință, doar cu nerespectarea prevederilor Legii nr. 101/2016 și a considerentelor obligatorii ale Înaltei Curți autoritatea contractantă, ulterior, în etapa de reevaluare a ofertei depuse de SC SRL, a revenit și a constatat presupuse neclarități ale ofertei, cu toate că, așa cum rezulta din procesul verbal la care a făcut referire mai sus, toate cerințele care fac obiectul solicitării de clarificare au fost considerate ca fiind îndeplinite.

Raportul inițial de evaluare nu a fost contestat din perspectiva altor presupuse motive de neconformitate ale ofertei societății sale. De aceea, reevaluarea în integralitate a ofertei societății sale, deși anterior comisia de evaluare a reținut ca fiind îndeplinite aspectele care fac obiectul solicitării de clarificare, este de natură a încălca principiul securității juridice. După cum subliniază Înalta Curte, o asemenea conduită echivalează cu revocarea unui act administrativ care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.

După cum a arătat, cu ocazia reevaluării ofertelor ca urmare a unei decizii CNSC autoritatea contractantă nu este ținută să analizeze doar aspectele asupra cărora Consiliul s-a pronunțat în mod expres prin decizie, ci poate verifica orice alte elemente ale ofertei dar doar în măsura în care din probele administrate nu rezultă că acestea au fost verificate anterior. Or, în speță, chestiunile ridicate prin solicitarea de clarificare atacată au fost stabilite prin primul rezultat al procedurii, care nu a fost atacat sub acest aspect și care a dobândit caracter definitiv.

Față de toate aceste considerente, solicită Consiliului să admită contestația, să anuleze solicitarea de clarificare și să oblige autoritatea contractantă la reluarea procedurii de atribuire cu respectarea deciziei CNSC nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023.

De asemenea, solicită respingerea cererii de intervenție ca nefondată.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 32875/19.06.2023 SC SRL transmite Concluzii scrise.

Intervenientul reiterează faptul că, așa cum rezultă din dispozitivul Deciziei CNSC nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023, Consiliul a obligat autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei SC SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă deciziei, în termen de 10 zile de la comunicare.

Cu alte cuvinte, limitele reevaluării impusă de Consiliul prin decizia anterioară nu se referă la întinderea maximă a demersurilor care pot fi efectuate ci a fost precizat expres care sunt măsurile minime la care a fost obligată autoritatea contractantă, fără a impune vreo limită cu privire la analiza altor aspecte care nu au făcut obiectul contestației anterioară, aspect care rezultă și din dispozitivul deciziei.

Prin Notele de răspuns, respectiv la pagina 6, în opinia sa contestatorul susține, în mod eronat, că verificarea ofertei sale s-a realizat deja de către comisia de evaluare când a emis raportul procedurii de atribuire nr. A-1668 din 09.04.2019, însă, așa cum se poate constata, prezenta procedură a fost publicată în SEAP în data de 22.12.2022, prin anunțul de participare simplificat SCN1118744/23.12.2022. Cu alte cuvinte, contestatorul face trimitere la un document inexistent.

Intervenientul susține că Decizia nr. 66/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, nu este aplicabilă procedurilor inițiate după intrarea în vigoare a HG nr. 419/2018.

În susținere invocă Decizia CNSC nr. 1059/C1/961 din 10.05.2023 și Decizia CNSC nr. 312/C5/3362 din 11.02.2022.

Cu referire la susținerea contestatorului potrivit căreia solicitarea de clarificări a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 26 alin. (1) ind. 1 din Legea nr. 101, dar și a limitelor reevaluării stabilite de CNSC prin decizia nr. 1003 /C1/2023

Preliminar, reliefează faptul că, având în vedere motivele de respingere a ofertei SC SRL, reținute de autoritatea contractantă în prima etapă, cercetarea la acel moment și a celorlalte motive de respingere era de prisos, având în vedere că nu puteau schimba situația ofertei, în sensul transformării acesteia în una admisibilă.

Astfel, prin solicitarea de clarificare atacată, achizitoarea a solicitat informații cu referire la îndeplinirea unor altor cerințe din documentația de atribuire, care nu fuseseră analizate.

Intervenientul invocă ca jurisprudență Decizia CNSC nr. 2220/C9/2363, 2415 din 24.10.2022, rămasă definitivă prin Hotărârea nr. 847 din 16.12.2022, pronunțată de Curtea de Apel Oradea, în cadrul dosarului 652/35/2022, prin care plângerea a fost respinsă ca nefondată, Decizia CNSC nr. 2579/C7/2748 din 07.12.202, rămasă definitivă prin nerecurare, Decizia CNSC nr. 1059/C1/961 din 10.05.2023.

În considerarea celor învederate anterior, în opinia sa este irefragabil că, nici Consiliul și nici instanța nu pot să interzică autorității contractante reevaluarea totală, legală, a calificării ofertantului și a conformității ofertei sale, întrucât ar însemna să interzică autorității să își îndeplinească obligațiile pe care i le atribuie legislația pe linie de achiziții publice și pentru care ea răspunde.

Cu alte cuvinte, pentru a se preveni o nouă evaluare greșită, respectiv o nouă încălcare a normelor legale, trebuie să îi fie permisă comisiei responsabile desemnate de către autoritate verificarea completă a ofertelor rămase în competiție, indiferent de etapa la care s-a ajuns, inclusiv, opțiunea de a resolicita clarificări, prin urmare apreciază că, în mod just, a fost transmisă ofertantului SC SRL, solicitarea clarificări, cu nr. 3888193 din 12.05.2023.

Cu referire la cheltuielile de judecată pe care le solicită în temeiul art. 26 alin. (9) din legea nr. 101/2016.

În acest sens, în temeiul art. 26 alin. (9) din Legea 101/2016, solicită obligarea contestatorului la plata sumei de 5.950 Lei, inclusiv, TVA, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocat, suportat de el pentru toate demersurile juridice efectuate în cadrul dosarului CNSC 1294/2023 - CI, conform facturii fiscale și dovezii de plată aferentă, pe care le anexează prezentelor Concluzii scrise.

În ceea ce privește acordarea cheltuielilor de judecată intervenientului, indică; Decizia CNSC nr. 1576/C9/1646, 1727 din

13.09.2019 - rămasă definitivă prin nerecurare, Decizia CNSC cu nr. 1729/C3/1721 din 17.08.2022, rămasă definitivă prin Hotărârea nr. 645 din 27.09.2023, pronunțată în cadrul dosarului nr. 607/39/2022, precum și Decizia CNSC nr. 2148/C3/2261 din 13.10.2022, rămasă definitivă prin Decizia nr. 815 din 21.11.2022, pronunțată de Curtea de Apel Suceava, în dosarul 713/39/2022.

De asemenea, în acest sens, indică și Sentința civilă nr. 6240 din 27.07.2020, pronunțată în dosarul nr. 6676/301/2020, de Judecătoria Sector 3, București, pe care o anexează în extras.

În acest context, învederează Consiliului că, așa cum rezultă din Anexa la Hotărârea Consiliului UNBR nr. 82/17-18 iulie 2020 - Ghidul orientativ al onorariilor minime și din Anexa la Hotărârea nr. 174 din 24 iunie 2021 care a modificat Ghidul orientativ al onorariilor minime, pentru cereri, contestații privind achizițiile publice în fața CNSC, onorariul minimal este de 2.200 lei, astfel: „2.6.7. cereri, contestații privind achizițiile publice în fața CNSC - 2.200 lei”. În plus, așa cum rezultă din Hotărârea nr. 343 din 17-18 martie 2023, Consiliul UNBR, în ședința din 17-18.03.2023, a hotărât ca, începând cu data de 01 iunie 2023, onorariile prevăzute în „Ghidul orientativ al onorariilor minime” se actualizează cu rata inflației aferentă anilor 2021 și 2022, în cuantum de 21.5%.

De asemenea, în soluționarea acestei Cereri solicită să se aibă în vedere și Decizia nr. 911 din 7 aprilie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, din care rezultă că onorariul avocatului poate fi redus în funcție de valoarea sau complexitatea cauzei ori activitatea desfășurată de avocat, iar nu în raport cu soluția de admitere în tot sau în parte a demersului judiciar. În speță, instanța supremă a constatat că

afirmația recurenței, potrivit căreia onorariul de avocat ar fi trebuit redus, în raport cu soluția de admitere în parte a acțiunii, nu poate fi primită, întrucât indiferent de soluția de admitere în tot sau în parte a acțiunii, această cheltuială poate fi redusă exclusiv pe temeiul art. 451 alin. 2 C. proc. civ., care enumeră criteriile ce trebuie avute în vedere, respectiv valoarea sau complexitatea cauzei ori activitatea desfășurată de avocat, iar nu în raport cu soluția de admitere în tot sau în parte a demersului judiciar.

Prin urmare, solicită să se constate că, în cauză sunt incidente dispozițiile art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 33048/20.06.2023, SC SRL transmite răspuns la Concluzii scrise formulate de SC SRL.

Contestatorul arată că reluând motivele din cererea de intervenție și fără a cunoaște conținutul documentelor de la dosarul achiziției, SC SRL invocă prin concluziile scrise că, având în vedere motivele de respingere a ofertei SC SRL reținute de autoritatea contractantă în prima etapă, cercetarea la acel moment și a celorlalte motive de respingere era de prisos, având în vedere că nu puteau schimba situația ofertei, în sensul transformării acesteia în una admisibilă.

De asemenea, arată că în contradicție cu actele de evaluare întocmite de autoritate în prima etapă, mai susține SC SRL că, prin solicitarea de clarificare atacată autoritatea contractantă a solicitat informații cu referire la îndeplinirea unor altor cerințe din documentația de atribuire, care nu fuseseră analizate.

În opinia sa motivele de fapt invocate de intervenient fac dovada necunoașterii conținutului dosarului achiziției care a stat la baza primului rezultat al procedurii, din moment ce, așa cum rezultă din cuprinsul procesului-verbal privind evaluarea conformității propunerilor tehnice cu prevederile caietului de sarcini privind atribuirea contractului de achiziție publice nr. 3888084 din 13.03.2023, care se regăsește în dosarul nr. 928/C1-2023, s-a reținut caracterul neconform al ofertei depuse de SC SRL doar în ceea ce privește aspectele comunicate prin adresa de comunicare a rezultatului procedurii nr. 3888112 din 29.03.2023, anulată de CNSC prin decizia nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023.

Contestatorul precizează că spre marea surprindere a intervenientului, așa cum reiese din procesul verbal menționat mai sus, comisia de evaluare a cercetat în integralitatea oferta depusă de SC SRL și a considerat ca fiind îndeplinite aspectele care fac obiectul solicitării de clarificare contestate.

De asemenea, arată că prin decizia CNSC nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023 nu s-a dispus reevaluarea ofertei SC SRL sub

aspectele acum în discuție, ci s-a admis contestația formulată în ceea ce privește motivele de neconformitate comunicate de autoritatea contractantă, reevaluarea ofertei urmând a se realiza în limitele admiterii contestației.

În consecință, susține că doar cu nerespectarea prevederilor Legii nr. 101/2016 și a considerentelor obligatorii ale Înaltei Curți autoritatea contractantă, ulterior, în etapa de reevaluare a ofertei depuse de SC SRL, a revenit și a constatat presupuse neclarități ale ofertei, cu toate că, așa cum rezultă din procesul verbal la care a făcut referire mai sus, toate cerințele care fac obiectul solicitării de clarificare au fost considerate ca fiind îndeplinite.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, solicită respingerea acestora având în vedere calitatea de intervenient accesoriu al SC SRL. Așa cum rezultă din cuprinsul cererii de intervenție, decizia de a interveni în dosarul aflat pe rolul CNSC e strict personală, fără ca SC SRL să pretindă pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta, astfel că intervenientul nu poate pretinde obligarea societății sale la plata cheltuielilor realizate cu demersul său.

Intervenția accesorie nu este decât o simplă apărare, care determină doar lărgirea cadrului procesual din punctul de vedere al părților, niciodată din punctul de vedere al obiectului litigiului, dat fiind că intervenientul accesoriu nu pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta.

Decizia de a interveni în dosarul aflat pe rolul CNSC a fost consecința propriei decizii, motiv pentru care intervenientul accesoriu trebuie să-și suporte întotdeauna cheltuielile propriei cereri, indiferent

dacă hotărârea s-a pronunțat în favoarea sau nu a părții pentru care a intervenit, soluția fiind argumentată pe faptul că intervenția voluntară accesorie nu trebuie să aibă drept consecință sporirea cheltuielilor de judecată pe care le va suporta partea care va cădea în pretenții.

În susținere invocă Decizia civilă nr. 233 din 23.03.2017 și decizia civilă nr. 861/2016 ale Curții de Apel Suceava, decizia CNSC BO2017_4628.

Contestatorul arată că intervenientul accesoriu, deși devine parte în proces după admiterea în principiu a cererii sale, conform art. 65 alin. (1) Codul de procedură civilă, acesta nu invocă o pretenție proprie în proces pentru a deveni „parte care câștigă procesul, ci sprijină numai apărarea uneia dintre părți, după cum rezultă din dispozițiile art. 61 alin. (3) Codul de procedură civilă, astfel încât acesta nu poate obține condamnarea părții care a căzut în pretenții la plata cheltuielilor de judecată, doar partea în favoarea căreia a intervenit și care a obținut pretențiile solicitate putând pretinde astfel de cheltuieli.

Totodată, potrivit art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Quantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației. Cum nu se poate stabili culpa procesuală a contestatorului în raport cu intervenientul accesoriu, întrucât aceasta sprijină doar apărarea uneia dintre părți, nu este întemeiată cererea de acordare a cheltuielilor către această parte.

Concluzionând, având în vedere calitatea SC SRL de intervenient accesoriu în interesul autorității contractante, toate cheltuielile de judecată rămân în sarcina acestuia, fapt pentru care solicită respingerea cererii de intervenție ca nefondată.

Prin adresa nr. 3888223/31.05.2023, înregistrată la CNSC sub nr. 29583/31.05.2023 autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției în copie.

Prin corespondența înregistrată la CNSC sub nr. 26883/18.05.2023, contestatorul depune, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 209153548/1 tranzacția nr. 1334297396/57729687 din 17.05.2023, eliberată de CEC Bank - Sucursala, în quantum de 88.000,00 lei.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei,
CONSILIUL constată următoarele:

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică, având ca obiect: „Execuție lucrări cuprinse în Proiectul tehnic nr. 164/2022 la obiectivul de investiții „Creșterea performanței energetice a imobilului cu număr cadastru 45-181-01 – Clădire comandament” din mun.,

str. Alexandru Ghica, nr. 121, județ, sediul Inspectoratului de Jandarmi Județean „General de brigadă Ion Bunoaica” cod CPV 45200000-9, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând în SEAP, anunțul de participare simplificat nr. SCN1118744/23.12.2022, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 5.133.067,30 lei. Conform cap. II.2.5 din anunț, criteriul de atribuire al contractului este „prețul cel mai scăzut”.

În cauza care formează obiectul prezentei, SC SA în calitate de lider al asocierii SC SRL – SRL a formulat cererea de intervenție înregistrată la CNSC sub nr. 28173/24.05.2023, care prezintă natura juridică a unei cereri de intervenție accesorie deoarece, prin capetele de cerere, sprijină poziția autorității contractante, fără a solicita desființarea vreunui act emis de aceasta, motiv pentru care Consiliul califică cererea de intervenție drept cerere de intervenție accesorie formulată în favoarea autorității contractante.

În raport de dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 care stipulează că: „Până la soluționarea contestației de către Consiliu, (...), operatorii economici participanți la procedura de atribuire pot formula cerere de intervenție voluntară în litigiu, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației. (...)” și art. 5 din același act normativ care prevede că: „(1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului. (2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul

termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare”, având în vedere faptul că autoritatea contractantă a publicat în SEAP în data 16.05.2023 sub identificatorul Document: „[SCN118744/00108] CONTESTATIE II 16.05.2023.PDF” contestația formulată de SC SRL, Consiliul constată că cererea de intervenție este formulată în cadrul termenului legal.

Având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (3), art. 63, 65 și 67 din Cod proc. civ. dar și faptul că în cadrul procedurii de atribuire în cauză asocierea SC SA în calitate de lider al asocierii SC SRL – SRL are calitatea de ofertant a cărui ofertă a fost declarată ca fiind admisibilă și conformă, interesul acestuia fiind de a-și crește șansele adjudecării contractului de achiziție publică și implicit de realizarea profitului din executarea acestuia, Consiliul admite în principiu cererea de intervenție formulată, astfel cum a fost calificată iar, în conformitate cu art. 67 din c.p.c., coroborat cu cele ale art. 68 din Legea nr. 101/2016, Consiliul va analiza cererea de intervenție a acestuia împreună cu contestația formulată de SC SRL.

Având în vedere prevederile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 potrivit căroră *„Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond (...) iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei”*, Consiliul reține că prin punctul de vedere la contestație, autoritatea contractantă solicită respingerea contestației ca lipsită de obiect pe motiv că societatea contestatoare a răspuns la solicitarea de clarificări care face obiectul contestației și ca lipsită de interes deoarece printr-o solicitare de clarificări nu poate fi respingă oferta, aspect din care deduce faptul că solicitarea de clarificări nu ar fi de natură să vatăme societatea contestatoare.

Consiliul urmează să respingă ca nefondate ambele excepții invocate de autoritatea contractantă deoarece pe de o parte contestația are obiect definit de către contestator câtă vreme solicitarea de clarificări nu a fost anulată de către emitent, aceasta continuând să producă efecte iar, pe de altă parte, eventuala admitere a contestației și implicit obligarea autorității la anularea solicitării de clarificări ar deschide calea contestatorului către desemnarea ofertei ca admisibilă, aplicarea criteriului de atribuire și, eventual, desemnarea drept câștigător, acesta fiind interesul în formularea contestației, concretizat în obținerea profitului din executarea contractului de achiziție publică.

Procedând la analiza fondului cauzei, se reține că anterior, în cadrul aceleiași proceduri pe rolul CNSC a fost depusă contestația înregistrată la

Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 18590/06.04.2023, formulată de SC SRL, împotriva rezultatului procedurii comunicat prin adresa nr. 3888112/29.03.2023, emisă de către, prin care s-a solicitat:

- anularea adresei nr. 3888112 din 29.03.2023, reprezentând comunicare privind rezultatul procedurii de atribuire;
- anularea raportului procedurii de atribuire nr. 3888117 din 29.03.2023;
- anularea deciziei prin care oferta depusa de SC SRL a fost declarată inacceptabilă și neconformă;
- obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de atribuire de la etapa verificării admisibilității ofertei depuse de SC SRL.

Prin decizia CNSC **nr. 1003/C1/928 din 03.05.2023**, Consiliul a dispus astfel:

„Admite contestația formulată de SC SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă iar, pe cale de consecință, respinge cererea de intervenție formulată de SC SRL, anulează raportul procedurii și actele subsecvente și obligă autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei SC SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei în termen de 10 zile de la comunicare. Obligatorie. Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare”.

Consiliul va reține ca relevante în prezenta cauză următoarele considerente din motivarea Deciziei CNSC nr. 1003/C1/928 din

03.05.2023 definitivă și irevocabilă prin neatacarea cu plângere la Curtea de Apel:

„Contestatorul este nemulțumit de faptul că oferta sa a fost respinsă ca neconformă, potrivit adresei de comunicare rezultat nr. 3888112/ 29.03.2023, deoarece nu a nominalizat nicio persoană pentru poziția de șef de șantier în cadrul ofertei astfel cum s-a cerut în caietului de sarcini și a completat oferta tehnică urmare a solicitărilor de clarificări.

Potrivit anexei Caietului de sarcini repostat pe SEAP în secțiunea destinată clarificărilor sub identificatorul „[SCN1118744/00023] Caiet de sarcini-signed.pdf.p7s” la data de 29.12.2022 16:20 autoritatea contractantă a solicitat următoarele cerințe: „În mod obligatoriu, ofertantul va face dovada că beneficiază de personal calificat pentru toate operațiunile presupuse de categoriile de lucrări oferate.

Se solicită în mod expres următoarele tipuri de atestate și acreditări pe societate: (...) În rândul personalului obligatoriu se vor regăsi:

- Inginer șef de șantier specialitatea construcții civile

Pentru activitățile ce se desfășoară pe șantier, Contractantul va numi un Șef de șantier care va relaționa direct cu personalul Autorității Contractante responsabil de executarea Contractului. Acesta este responsabil de organizarea și supravegherea tuturor activităților realizate de Contractant pe șantier din partea Contractantului. Șeful de șantier trebuie să fie permanent prezent pe șantier când se realizează activități și trebuie să poată informa reprezentantul Autorității Contractante în orice moment despre situația de pe șantier. În cazul în care șeful de șantier nu poate fi prezent, acesta va fi înlocuit cu acceptul prealabil al Autorității Contractante. (...)

Operatorul economic ofertant va face dovada asigurării accesului la serviciile personalului-cheie fie prin resurse proprii, caz în care vor fi prezentate persoanele în cauză, pentru care vor fi depuse copii certificate pentru conformitatea cu originalul a contractelor individuale de muncă înregistrate în registrul de evidență al salariaților, fie prin externalizare, situație în care se vor prezenta angajamentele contractuale realizate în vederea obținerii serviciilor respective, însoțite de declarații de disponibilitate.

În conformitate cu principiul recunoașterii reciproce, autoritatea contractantă acceptă documente (diplome/certificate/atestare studii) echivalente celor solicitate, emise de organisme stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau cu care România are încheiate acorduri pentru recunoașterea și echivalarea certificărilor/autorizărilor în cauză.

Înlocuirea personalului de specialitate nominalizat pentru îndeplinirea contractului se realizează numai cu acceptul autorității contractante, cu persoane având cel puțin aceeași calificare ca și persoanele prezentate inițial și care au fost luate în calcul la evaluarea ofertei.

În cazul în care calificările, expertiza și/sau experiența personalului propus nu corespunde caietului de sarcini, propunerea tehnică va fi considerată neconformă, potrivit art. 137 alin. (3) pct. a din HG nr. 395/2016.

Resursele necesare/experiența necesară pentru realizarea serviciilor și obținerea rezultatelor. Infrastructura contractului necesară pentru desfășurarea activităților contractului.

Calificarea educațională și/sau profesională se va dovedi cu acte (atestare) specifice domeniilor menționate anterior.

Obligațiile și răspunderile specialiștilor atestați vor respecta prevederile legale în vigoare, inclusiv asigurarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor proiectului.

În cazul în care, pentru îndeplinirea în bune condiții a activităților incluse în contract, pe perioada derulării contractului, contractantul va avea nevoie de mai mult personal decât cel specificat în Propunerea tehnică, acesta va răspunde pentru asigurarea acestor resurse, fără costuri suplimentare.”

De asemenea, se reține că, în cadrul înscrisului intitulat „Fișa de date”, la pct. III.2.3) Informații privind personalul responsabil cu executarea contractului: Obligație de a preciza numele și calificările profesionale ale angajaților desemnați pentru executarea contractului: autoritatea contractantă a menționat „Nu”.

Raportat la faptul că cerințele de calificare privind capacitatea tehnică a ofertantului se stabilesc la nivelul anunțului de participare, Consiliul reține că, în prezenta procedură, printre condițiile de participare regăsite la punctele III.1.) și III.1.3), autoritatea contractantă nu a menționat nicio cerință prin care ofertanții erau ținuti să facă dovada demonstrării calificărilor educaționale și profesionale ale operatorului economic sau personalului implicat în executarea contractului, cerință care, pentru a fi opozabilă, trebuia prevăzută în anunțul de participare simplificat, motiv pentru care, în cazul analizat, având în vedere dispozițiile exprese de la art. 30 alin. (6) din HG nr. 394/2016, se constată că aceasta reprezintă o clauză nescrisă care nu poate produce nici un efect și prin urmare nu poate fi folosită ca motiv pentru respingerea unei oferte.

Din analiza raportului procedurii nr. 3888117/29.03.2023 și adresei de comunicare a rezultatului procedurii nr. 3888112/29.03.2023, rezultă că autoritatea contractantă a decis respingerea ofertei contestatorului ca neconformă raportat la prevederile art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016, deoarece nu a depus nominalizat nicio persoană pentru poziția de șef de șantier în cadrul ofertei depusă inițial.

În soluționarea acestei critici Consiliul apreciază ca fiind relevante dispozițiile art. 179 lit. g) din Legea nr. 98/2016 coroborate cu art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016 care stipulează următoarele:

- art. 179 lit. g) - „Operatorul economic face dovada îndeplinirii cerințelor privind capacitatea tehnică și profesională prin prezentarea, după caz, a unora sau mai multora dintre următoarele informații și documente: ... g) calificările educaționale și profesionale ale operatorului economic care prestează servicii ori execută lucrări sau ale personalului de conducere al operatorului economic, dacă acestea nu constituie factori de evaluare”;

- art. 30 alin. (6) – „Criteriile de calificare și criteriile de selecție care se regăsesc în caietul de sarcini ori în documentația de descriptivă și care nu sunt prevăzute în anunțul de participare/simplificat/de concurs sunt considerate clauze nescrise”;

- abrogarea prevederilor art. 113 alin. (11) din Legea nr. 98/2016 prin OG nr. 3/2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 821 din 27 august 2021.

Din interpretarea textelor legale mai sus iterate, rezultă că autoritatea contractantă are dreptul de a impune cerințe cu privire la capacitatea profesională a ofertanților prin solicitarea de calificări educaționale și profesionale ale celor care execută lucrări sau ale personalului de conducere, doar dacă sunt utilizate ca și criteriu de calificare pentru demonstrarea îndeplinirii capacității tehnice / profesionale a ofertantului și numai în situația în care acest criteriu a fost stipulat / prevăzut în anunțul de participare, în caz contrar solicitarea acestora este considerată clauză nescrisă; prin urmare este evident că această cerință nu poate fi utilizată ca și specificație tehnică printre cerințele caietului de sarcini.

Potrivit art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016: „Caietul de sarcini conține în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante”.

În soluționare Consiliul reține că însăși autoritatea contractantă în cadrul punctului de vedere recunoaște la pag. 3 din 6 faptul că în cadrul caietului de sarcini prevederile cu privire la personal sunt cerințe care vizează calificarea educațională și/sau profesională și nu reprezintă specificații tehnice subliniind la pag. 4 din 6 că „nominalizarea șefului de șantier NU este criteriul de calificare și selecție întrucât nici legea nu permite o astfel de abordare în cadrul procedurilor simplificate”.

Analizând motivul pentru care autoritatea contractantă a ales să includă cerințele de calificarea educațională și/sau profesională în cadrul caietului de

sarcini, Consiliul constată că autoritatea contractantă nu cunoaște faptul că prevederile aplicabile procedurilor simplificate au fost modificate prin OG nr. 3/2021 publicată în Monitorul oficial încă din 27 august 2021, mult înainte de inițierea procedurii de atribuire (23.12.2022) contestate.

Prin urmare autoritatea contractantă este obligată să verifice conformitatea ofertelor depuse prin raportare strict la documentele tehnice, solicitarea demonstrării calificărilor educaționale și profesionale ale operatorului economic fiind permisă doar pentru a dovedi îndeplinirea cerințelor privind capacitatea tehnică și profesională a ofertanților, neputând constitui motiv de neconformitate și implicit de respingere a ofertelor în prezenta cauză.

În situația în care autoritatea contractantă ar fi dorit să impună ca și cerință de calificare demonstrarea calificărilor educaționale și profesionale ale operatorului economic potrivit art. 179 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 98/2016, aceasta avea posibilitatea de a le justifica în cadrul strategiei de contractare conform art. 9 alin. (3) lit. f) din HG nr. 395/2016 și ulterior de a le introduce în cadrul anunțului de participare.

Cu toate acestea, comisia de evaluare cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare, a respins oferta contestatorului prin raportare strict la cerințe de calificare care nu se regăseau în anunțul de participare, fără a ține seamă de prevederile legale în vigoare.

Având în vedere cerințele din caietul de sarcini postat în SEAP raportat la prevederile legale în domeniu Consiliul constată faptul că, modul în care autoritatea contractantă a evaluat oferta contestatorului, excedează cadrului legal în vigoare, precizările referitoare la calificările educaționale și profesionale ale operatorului economic din cuprinsul raportului procedurii fiind nelegale, considerate potrivit prevederilor art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016, clauze nescrise atât pentru ofertanți, în elaborarea ofertelor cât și pentru autoritatea contractantă.

Raționamentul anterior se regăsește și în considerentele Deciziei nr. 2664/28.12.2021, pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr.

5905/2/2021, a Deciziilor nr. 4565/06.10.2016, nr. 2018/11.11.2020, nr. 3195/30.05.2018 toate pronunțate de către Curtea de Apel București, precum și în Decizia nr. 224/17.03.2017 a Curții de Apel Iași.

Practica CJUE cu privire la cerințele de calificare și la respectarea principiilor fundamentale este constantă astfel:

- Cauza *Enterprised Focused Solutions SRL* (C-278/14) Curtea a declarat că „normele fundamentale și principiile generale ale Tratatului FUE, în special principiile egalității de tratament și nediscriminării, precum și obligația de transparență care rezultă din acestea trebuie interpretate în sensul că autoritatea contractantă nu poate respinge o ofertă care îndeplinește cerințele anunțului de participare pe baza unor motive care nu sunt prevăzute în anunțul menționat”

- Cauza *Medipac- Kazantzidis AE vs. Venizeleio- Pananeio* (C-6/05)

considerentele 53 și 54 „(53)(...) principiul egalității de tratament al ofertanților, precum și obligația de transparență, care se aplică independent de aplicabilitatea sau neaplicabilitatea Directivei 93/36, se opun, cu scopul de a evita arbitrarul, ca însăși această autoritate contractantă să aibă posibilitatea de a respinge în mod direct oferta în cauză și îi impun să se conformeze unei proceduri, precum procedura de protecție prevăzută la articolul 8 din Directiva 93/42, de natură să garanteze o apreciere și un control obiectiv și independent al riscurilor pretinse. (54) În plus, acest principiu și această obligație interzic autorității contractante să respingă o ofertă care respectă cerințele anunțului

privind cererea de ofertă întemeindu-se pe motive care nu au fost prevăzute

în acest anunț și care sunt invocate ulterior depunerii acestei oferte”.

- Cauza *Pippo Pizzo împotriva CRGT Srl* (C- 27/15) considerentul 39

și 47 „(39) Astfel, conform unei jurisprudențe constante a Curții, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18, unei autorități contractante îi revine sarcina

de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a stabilit (a se vedea în

special Hotărârea din 10 octombrie 2013, *Manova*, C- 336/12, EU:C:2013:647,

punctul 40, și Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell'Adda, C- 42/13,

EU:C:2014:2345, punctele 42 și 43). (...) (47) În ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că CRGT furnizase deja anterior serviciile care făceau obiectul cererii de ofertă și, în consecință, putea cunoaște existența contribuției în discuție în litigiul principal, este suficient să se constate că principiul egalității de tratament și obligația de transparență, care constituie corolarul acestuia, ar fi vădit încălcate în cazul în care un astfel de operator ar fi supus unor criterii care nu sunt stabilite prin cererea de ofertă și care nu ar fi aplicabile unor operatori noi.”

- *Cauza Cartiera dell'Adda SpA vs. CEM Ambiente SpA (C-42/13) considerentul 44 „Astfel, pe de o parte, principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Aceasta implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (a se vedea în acest*

sens Hotărârea Comisia/CAS Succhi di Frutta, C- 496/99 P, EU:C:2004:236,

punctele 108-111)”.

De unde rezultă că autoritatea contractantă nu poate introduce mascat cerințe de calificare și selecție în cadrul caietului de sarcini [care potrivit prevederilor art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016 trebuie să conțină în mod obligatoriu doar specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante] motivat de faptul că potrivit art. 30 alin. (4) din HG nr. 395/2016 „Criteriile de calificare și criteriile de selecție stabilite de autoritatea contractantă sunt incluse în anunțul de participare/simplificat/de concurs”.

În Hotărârea pronunțată la data 26.01.2023 în cauza C-403/21 având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, CJUE s-a pronunțat astfel:

„68 Astfel cum reiese din răspunsul dat la prima întrebare, pentru a nu a lipsi de substanță larga putere de apreciere de care dispune autoritatea contractantă pentru a stabili criteriile de selecție pe care intenționează să le impună operatorilor economici drept condiții de participare la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții, obligațiile rezultate din reglementări speciale aplicabile unor activități legate de un contract de achiziții publice care urmează să fie atribuit nu se pot adăuga de drept în calitate de criterii de selecție la criteriile menționate expres în documentele acestui contract.

69 Prin urmare, este necesar să se răspundă la a doua întrebare că principiile proporționalității și transparenței garantate la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2014/24 trebuie interpretate în sensul că se opun ca documentele achiziției să fie completate de drept cu criterii de calificare rezultate din reglementări speciale aplicabile unor activități legate de contractul ce urmează să fie atribuit care nu au fost prevăzute în aceste documente și pe care autoritatea contractantă nu a intenționat să le impună operatorilor economici în cauză”.

Față de cele de mai sus, Consiliul va admite criticile contestatorului privind lipsa nominalizării niciunei persoane pentru poziția de inginer șef de șantier specialitatea construcții civile.

De asemenea, nu poate fi reținută nici lipsa din cadrul propunerii tehnice a precizării contextului, obiectivelor și rezultatelor așteptate, precum și a modului de urmărire, raportare și control al progreselor înregistrate cu realizările aferente sau și a modului în care se propune rezolvarea problemelor indicate potențialelor elemente ce necesită o astfel de rezolvare având în vedere că prin răspunsul la solicitările de clarificări ofertatul nu și-a completat oferta, cele 20 de rânduri scrise în cadrul răspunsului nr. 12/01.03.2023 înregistrat la autoritatea contractantă nr. 3888053/02.03.2023 și considerate de autoritate ca fiind completări ale ofertei regăsindu-se în fapt în cadrul propunerii tehnice sub alte reformulări, informațiile existând în cadrul

propunerii tehnice, cu titlu de exemplu la pag. 35, pag. 67, pag. 73 din vol. 2 din dosarul depus la CNSC de autoritatea contractantă.

În mod evident o reformulare a unor informații deja existente în cadrul propunerii tehnice nu poate constitui o completare și nici motiv de respingere a ofertei, chiar dacă ofertantul nu a concentrat aceste informații în paragrafe exprese.

Având în vedere faptul că informațiile din răspunsul la clarificări se regăseau în propunerea tehnică, se reține că simpla reformulare a acestora în cadrul a 20 de rânduri în care să fie evidențiate informațiile anterior menționate din propunerea tehnică nu poate determina apariția vreunui avantaj în favoarea ofertei contestatorului.

În cadrul Hotărârii din 10 octombrie 2013, CJUE s-a pronunțat în cauza C-336/12 astfel:

„31 Principiul egalității de tratament și obligația de transparență se opun oricărei negocieri între autoritatea contractantă și un ofertant în cadrul unei proceduri de atribuire a unor contracte de achiziții publice, ceea ce implică faptul că, în principiu, o ofertă nu poate fi modificată după depunerea sa nici la inițiativa autorității contractante, nici la cea a ofertantului. În consecință, autoritatea contractantă nu poate solicita lămuriri unui ofertant a cărui ofertă apreciază că este imprecisă sau neconformă cu specificațiile tehnice din caietul de sarcini (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 2012, SAG ELV Slovensko și alții, C 599/10, punctele 36 și 37).

32 Curtea a precizat însă că articolul 2 din Directiva 2004/18 nu se opune ca datele referitoare la ofertă să poată fi corectate sau completate punctual, în special întrucât necesită în mod vădit o simplă clarificare sau pentru a înlătura erori materiale evidente (Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 40).

33 Curtea a formulat în această hotărâre anumite cerințe care delimitează această posibilitate de a solicita în scris ofertanților o clarificare a ofertei lor.

34 Mai întâi, o cerere de clarificare a unei oferte, care poate interveni numai după ce autoritatea contractantă a luat cunoștință de ansamblul ofertelor, trebuie, în principiu, adresată în mod echivalent tuturor ofertanților care se află în aceeași situație (a se vedea în acest sens Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctele 42 și 43).

35 În continuare, cererea trebuie să privească toate punctele ofertei care impun o clarificare (a se vedea în acest sens Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 44).

36 În plus, această cerere nu poate conduce la prezentarea de către un anumit ofertant a ceea ce în realitate ar fi o nouă ofertă (a se vedea în acest sens Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 40).

37 În sfârșit, în general, în cadrul exercitării puterii de apreciere de care dispune în ceea ce privește posibilitatea de a solicita candidaților să își clarifice oferta, autoritatea contractantă trebuie să trateze candidații în mod egal și loial, astfel încât să nu se poată considera, la finalizarea procedurii de selecție a ofertelor și în raport cu rezultatul acesteia, că solicitarea de clarificare a favorizat sau a defavorizat nejustificat candidatul sau candidații cărora le a fost adresată (Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 41)".

Raportat la cele evocate și ținând seama de atribuțiile comisiei de evaluare statuate la art. 127 alin. (1) din HG nr. 394/2016 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul constată că activitatea acesteia nu s-a făcut cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniu și, pe cale de consecință, critica contestatorului privind nelegalitatea evaluării ofertei sale este întemeiată, urmând să fie admisă.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite contestația formulată de SC SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă, pe cale de consecință, va respinge cererea de intervenție formulată de SC SRL, va anula raportul procedurii și actele subsecvente și va obliga autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei SC SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei în termen de 10 zile de la comunicare".

În condițiile în care s-a stabilit că procesul de evaluare în prima etapă nu a fost unul corect impunându-se astfel cum rezultă din decizia pronunțată reevaluarea de către autoritatea contractantă a ofertei SC SRL este evident că autorității contractante nu i se poate interzice ca în cadrul procesului de evaluare să analizeze toate aspectele ofertei inclusiv cele care nu au format obiectul unui demers anterior.

Or, tocmai acesta este scopul și rolul solicitării de clarificări din cadrul adresei a cărei anulare se cere (nr. 3888193 din 12.05.2023) respectiv de a clarifica/lămuri admisibilitatea/conformitatea ofertei sub toate formele ei, în caz contrar autoritatea contractantă riscând a declara admisibilă/câștigătoare o ofertă care nu îndeplinește condițiile impuse în cadrul documentației de atribuire și în final cu încălcarea legislației aplicabile.

În ceea ce privește pretinsa incidență a Deciziei nr. 66/2018 invocată de contestator, Consiliul reține următoarele prevederi legale din Codul de Procedură Civilă:

- art. 519: *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”*:

- art. 521: *„(1) Asupra sesizării, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se pronunță prin decizie, numai cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.*

(2) Dispozițiile art. 517 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) Dezlegarea dată problemelor de drept este obligatorie de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar pentru instanța care a solicitat dezlegarea, de la data pronunțării deciziei.

(4) Dispozițiile art. 518 se aplică în mod corespunzător”;

- art. 518: *„Decizia în interesul legii își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării”*.

Față de cele de mai sus, Consiliul reține că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reprezintă un mecanism de asigurare a practicii unitare în aplicarea și interpretarea

legii de către instanțele judecătorești (mecanism a cărui funcționare este similară cu întrebarea preliminară adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, prevăzută de art. 267 din tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) prin care Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță asupra unei probleme de interpretare a unei norme juridice susceptibilă de interpretări diferite, care, odată aplicate în cauze concrete, ar genera practică neunitară.

Din analiza considerentelor Deciziei nr. 66/2018, Consiliul reține că, în cuprinsul acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție a interpretat prevederile art. 65, art. 104 alin. (3), art. 133 și art. 134 alin. (1) din HG nr. 395/2016 forma în vigoare la data sesizării Curții care prevedeau, printre altele, la art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016, obligația autorității contractante de a comunica ofertanților rezultatul finalizării fiecăreia dintre fazele de verificare prevăzute la art. 65 alin. (1) și (2) din același act normativ.

Fiind comunicate ofertanților în temeiul art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016, deciziile autorității contractante cu privire la rezultatul finalizării anumitor faze de evaluare puteau face obiectul contestațiilor formulate de respectivii operatori economici pentru ca, ulterior, să intre în circuitul civil.

Aceste prevederi ale art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016 au fost abrogate prin art. V pct. 45 din HG nr. 419/2018, situație în care sunt incidente prevederile art. 521 coroborat cu art. 518 Cpc care dispun faptul că *„decizia în interesul legii își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării”*.

Față de cele de mai sus, Consiliul reține că Decizia nr. 66/2018 nu este aplicabilă procedurilor inițiate după intrarea în vigoare a HG nr. 419/2018 prin care au fost abrogate art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016, respectiv după data publicării în Monitorul Oficial, Partea I nr. 496 din 18.06.2018.

Ori, întrucât procedura în cadrul căreia a fost formulată contestația care face obiectul prezentei a fost inițiată la data 23.12.2022 prin publicarea anunțului de participare nr. SCN1118744, și implicit cu mult după data încetării aplicabilității Deciziei nr. 66/2018, Consiliul urmează să respingă ca nefondate susținerile contestatoarei privind pretinsa aplicabilitate a acestei decizii.

Prin urmare, contrar susținerilor din contestatoarei, reevaluarea ofertei sale sub aspectul verificării îndeplinirii cerințelor tehnice din caietul de sarcini nu era doar permisă ci chiar obligatorie în prezenta procedură prin prisma prevederilor art. 207 din Legea nr. 98/2016, din perspectiva asigurării respectării principiilor statuate la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 (cu precădere principiile tratamentului egal și

nediscriminării) deoarece nu este exclusă situația ca același motiv de neconformitate care nu a fost sesizat de către comisia de evaluare cu privire la oferta supusă analizei CNSC să se regăsească și în cazul altor oferte.

În cauza C 396/14, CJUE s-a pronunțat astfel:

„37 În această privință, trebuie amintit că principiul egalității de tratament și obligația de transparență au drept semnificație în special faptul că ofertanții trebuie să se afle pe o poziție de egalitate atât în momentul în care își pregătesc ofertele, cât și în momentul în care acestea sunt evaluate de către autoritatea contractantă și constituie temeiul normelor Uniunii privind procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 decembrie 2008, Michaniki, C 213/07, EU:C:2008:731, punctul 45 și jurisprudența citată).

38 Principiul egalității de tratament între ofertanți, care are ca obiectiv favorizarea dezvoltării unei concurențe corecte și efective între întreprinderile participante la o procedură de achiziții publice, impune ca toți ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea termenilor ofertelor lor și implică, așadar, ca acestea să fie supuse acelorași condiții pentru toți concurenții (Hotărârea din 29 aprilie 2004, Comisia/CAS Succhi di Frutta, C 496/99 P, EU:C:2004:236, punctul 110, și Hotărârea din 12 martie 2015, eVigilo, C 538/13, EU:C:2015:166, punctul 33)”.

Chiar dacă principiul legalității nu apare enumerat între principiile de la art. 2 din legea achizițiilor publice, acest principiu este statuat în Codul Administrativ, motiv pentru care nu înseamnă că el nu ar fi aplicabil și cu ocazia derulării procedurilor de atribuire a contractelor de

achiziție publică, mai ales în contextul obligației de asumare a răspunderii de către autoritatea contractantă.

Pentru a se preveni o nouă evaluare greșită, respectiv o nouă încălcare a normelor legale, trebuie să îi fie permisă comisiei de evaluare verificarea completă a ofertelor rămase în competiție, indiferent de etapa la care s-a ajuns, inclusiv opțiunea de a resolicita clarificări, aspect care de altfel a făcut obiectul adresei nr. 3888193 din 12.05.2023. Nu se poate declara o ofertă admisibilă și câștigătoare cunoscând faptul că ea nu respectă unele condiții asupra cărora există putere de lucru judecat, sub pretextul că nu se mai poate verifica îndeplinirea acelor condiții, deoarece țin de o etapă consumată sau nu au fost supuse contestației, în demersul anterior reevaluării.

În susținerea acestei concluzii, se are în vedere, în primul rând, faptul că legislația pe linie de achiziții publice nu instituie excepții de la regula revocabilității actelor administrative individuale, reglementată de dreptul comun, respectiv de Legea nr. 554/2004, deoarece raportul procedurii intră în circuitul civil și produce efecte juridice definitive (imposibil de corectat) abia după expirarea termenului de așteptare în vederea atacării lui și semnarea subsecventă a contractului de achiziție publică.

Până la semnarea contractului, raportul procedurii de atribuire, presupunând că a intrat în circuitul civil, nu a produs efecte juridice de natură a împiedica autoritatea emitentă de la revocarea lui, dacă este afectat de o cauză de nelegalitate/netemeinicie.

Scopul declarat textual al Legii nr. 101/2016 îl constituie asigurarea, la nivel național, a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor, iar o asemenea garantare nu înseamnă, în niciun caz, a ignora încălcări ale legii sub pretextul că autoritatea a depășit o anumită etapă în evaluarea ofertelor.

Totodată, din dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 101/2016 (măsurile de remediere sunt acele măsuri adoptate de autoritate, în urma primirii unei contestații, cu scopul de a corecta o decizie adoptată în cadrul procedurii de atribuire) s-ar putea concluziona în sensul opțiunii autorității contractante de a își corecta propriile acte dacă este sesizată în privința netemeinicie/inelegalității lor fie printr-o notificare, fie direct printr-o contestație, fie în cadrul unui control ex-ante sau de alt tip.

Mai mult, autoritatea contractantă are opțiunea de a-și anula un act, sau chiar întreaga procedură, și din oficiu, în absența notificării sau contestației vreunei persoane vătămate, în ipoteza în care, în derularea procedurii, constată că a încălcat prevederi legale a căror nerespectare

este sancționată cu invalidarea actelor/procedurii de atribuire (dovadă în acest sens fiind dispozițiile art. 212 din legea achizițiilor publice), primând principiul legalității derulării procedurii (cu riscul de a parcurge din nou etapele viciate). Este evident că cine își poate anula întreaga competiție își poate anula un singur act al acesteia, cum este actul de evaluare a ofertelor - acela care poate mai mult poate și mai puțin (*qui potest plus potest minus*).

În plus, în materia achizițiilor publice, care ține de dreptul administrativ, de interesul public și de imperativul legalității, opțiunea autorității de a își revizui și remedia propriile acte, chiar și din oficiu, există oricând până la momentul finalizării achiziției prin semnarea contractului.

Așadar, și din această perspectivă, autoritatea este în drept să își revizuiască actele atacate sau nu și să procedeze la reexaminarea legalității situației consemnate în acestea.

Pe cale de consecință, nici Consiliul și nici instanța nu pot să interzică autorității contractante reevaluarea totală legală a calificării ofertantului și a conformității ofertei sale, întrucât ar însemna să interzică autorității să își îndeplinească obligațiile pe care i le atribuie legislația pe linie de achiziții publice și pentru care ea răspunde.

Ar însemna ca autoritatea să nu poată respinge o ofertă inacceptabilă sau neconformă pe motivele întemeiate și legale pe care a ajuns să le cunoască ulterior primei evaluări pentru simplul motiv că o nouă evaluare nu îndreptățește autoritatea să își corecteze greșelile din etapele anterioare, ceea ce este flagrant contrar legalității procedurii de atribuire și scopului legii remediilor.

Nu se poate concepe ca o ofertă care trebuie respinsă - din cauze identificate ulterior, prima evaluare fiind neglijentă - să fie admisă și, eventual, desemnată câștigătoare doar pentru că îi este interzis autorității să își revoce evaluările anterioare. Tocmai autorității îi revine responsabilitatea pentru admiterea și declararea câștigătoare a unei oferte, context în care tot ea este ținută să verifice admisibilitatea și conformitatea ei sub orice fel de detaliu, în caz contrar riscând a declara admisibilă/câștigătoare o ofertă care nu îndeplinește condițiile impuse, situație care atrage răspunderea juridică a autorității pentru rezultatul nelegal.

Mai mult, în condițiile în care, cu ocazia contestației formulate, s-a stabilit că procesul de evaluare nu a fost unul corect, autoritatea contractantă are obligația de a relua acest proces de evaluare cu privire la toate aspectele, inclusiv cele ce nu au format obiect al demersului anterior.

Raționamentul anterior se regăsește și în Decizia nr. 559/11.03.2021 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 708/2/2021 și Decizia nr. 893/2021 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 1000/59/2021 iar considerentele cu privire la inaplicabilitatea Deciziei nr. 66/2018 în cazul procedurilor inițiate după intrarea în vigoare a HG nr. 419/2018 prin care au fost abrogate art. 65 alin. (3) și (4) din HG nr. 395/2016, respectiv după data publicării în Monitorul Oficial, Partea I nr. 496 din 18.06.2018 se regăsesc și în Hotărârea nr. 1442/22.06.2021 pronunțată de către Curtea de Apel București în dosarul nr. 3349/2/2021.

Este adevărat că analiza efectuată de către Consiliu și, în consecință, argumentația expusă în motivarea deciziei anterioare au vizat doar anumite părți ale ofertei, însă niciunde în cuprinsul deciziei Consiliul nu a limitat întinderea măsurii de remedii a reevaluării ofertei. Cele statuate de Consiliu în decizia sa au fost circumscrise aspectelor în divergență cu care a fost sesizat și, prin urmare, era firesc ca în cuprinsul deciziei să nu se facă referire la orice neconformitate sau abatere a altor aspecte ale ofertei în contextul în care ea nu i-a fost supusă analizei. Faptul că reevaluarea și-a avut la origine una sau mai multe deficiențe de la lege, reținute de Consiliu în decizie, nu presupune „*ipso facto*” că autorității i-ar fi interzisă o reevaluare atentă și completă a ofertelor operatorilor implicați.

Dimpotrivă, pentru a se preveni o nouă evaluare greșită, respectiv o nouă încălcare a normelor legale, îi era obligatorie comisiei responsabile desemnată de către autoritate verificarea completă a ofertelor rămase în competiție.

Cum CNSC nu a interzis evaluarea totală a respectivei oferte, autorității contractante nu numai că îi era permisă, ci îi era chiar impusă de lege. Nu se putea declara o ofertă admisibilă și ulterior câștigătoare știindu-se că ea nu respectă unele condiții asupra cărora exista la acea dată o decizie definitivă și irevocabilă, sub pretextul că nu s-ar mai putea verifica acele condiții.

Trebuie subliniat faptul că nici nu intră în competența Consiliului să interzică autorității contractante reevaluarea unei oferte, întrucât ar însemna să interzică autorității să își îndeplinească obligațiile pe care i le atribuie legislația pe linie de achiziții publice și pentru care ea răspunde (ar însemna ca autoritatea să nu poată respinge o ofertă inacceptabilă sau neconformă pe motivele întemeiate și legale pe care le cunoaște doar sub pretextul că ele nu au fost examinate de instanță/Consiliu, care ar ajunge să i se substituie astfel în atribuții autorității).

Revine autorității contractante responsabilitatea pentru admiterea și declararea câștigătoare a unei oferte, context în care tot ea este ținută să verifice admisibilitatea și conformitatea ei sub orice fel de detaliu, în caz contrar riscând a declara admisibilă/câștigătoare o ofertă care nu îndeplinește condițiile impuse (inacceptabilă sau neconformă), situație care atrage răspunderea juridică a autorității pentru rezultatul nelegal (cât și a funcționarilor săi vinovați).

În concluzie, este eronată părerea pe care o exprimă contestatoarea, în sensul că autorității îi era interzisă reevaluarea ofertei sale sub aspectul verificării îndeplinirii cerințelor tehnice din caietul de sarcini.

Pe de altă parte, nu trebuie omis faptul că CNSC a anulat în întregime raportul procedurii de atribuire și a dispus întocmirea unui

nou, ceea ce însemna pentru autoritate ca membrii comisiei de evaluare să își reverifice concluziile asumate prin partea de raport (anulat), astfel încât să fie convinși că noul raport pe care îl vor semna corespunde în toate privințele realității factuale și literei legii, nefiind cenzurată voința membrilor comisiei de evaluare de a reverifica temeinic și cu atenție ofertele, astfel încât să elimine orice risc de a săvârși o greșeală în etapa de reevaluare a ofertelor.

Orice decizie a comisiei de evaluare privind admiterea sau respingerea unei oferte, trebuie fundamentată pe o evaluare legală și temeinică a ofertei, sub toate aspectele acesteia. Pe de altă parte, dacă nu ar fi pe deplin convinsă de admisibilitatea ofertei sau, chiar, știind că oferta nu este admisibilă, autoritatea nu ar reanaliza-o în amănunt, ci s-ar mărgini să se bazeze pe o veche evaluare, atunci nu numai că nu și-ar respecta propriile obligații și ar comite o neglijență în serviciu, ci ar putea fi suspectată/acuzată de favorizarea ofertantului respectiv, cu eventuale implicații în planul dreptului penal.

Prin urmare, în etapa de reevaluare, autoritatea contractantă trebuie să reverifice în integrum și cu maximă rigurozitate toate ofertele, astfel încât să se asigure că nu i-a scăpat neverificat niciun element dintre cele prestabilite. Orice alt comportament, manifestat de autoritate din motive de ignoranță, de neștiință sau de rea-intenție, încalcă atât principiul legalității actelor administrației publice, cât și principiul precauției administrației publice.

Declararea drept admisibilă a unei oferte în contextul în care ea nu îndeplinește toate condițiile pentru a fi considerată admisibilă conduce, evident, și la încălcarea prevederilor privind principiul tratamentului egal și al nediscriminării în procedura achizițiilor publice [art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016]. Deficiențele unei oferte nu pot fi indiferente autorității contractante în etapa de reevaluare, unde chiar și cea mai mică suspiciune trebuie înlăturată și înlocuită cu o certitudine, altfel consecința semnării contractului cu o societate a cărei ofertă este necorespunzătoare fiind deosebit de gravă.

Sub o altă perspectivă, autoritatea contractantă are opțiunea de a își anula un act, sau chiar întreaga procedură, în ipoteza în care, în derularea acesteia, constată că a încălcat prevederi legale a căror nerespectare este sancționată cu invalidarea actelor/procedurii de atribuire. Privită prin prisma imperativului restabilirii legalității actelor sau procedurii în ansamblu, opțiunea remedierii apare ca fiind una firească, iar datorită facilității ei este preferabilă aceleia a anulării actelor/procedurii pe calea contencioasă a purtării unui proces la Consiliu sau/și la instanța de judecată.

Raționamentul anterior este subliniat de însuși caracterul de act administrativ deținut de un contract de achiziție publică dar și de actele

premergătoare acestuia, consacrat la art. 2 alin. (1) lit. c) și la art. 8 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care asigură emitentului lor (autoritatea contractantă din procedura de atribuire), dreptul de a le revoca, în condițiile prevăzute la art. 1 alin. (6) din aceeași lege, dispozițiile de drept comun completând prevederile Legii nr. 98/2016, conform art. 231 din aceasta.

În materia achizițiilor publice opțiunea autorității de a își revizui și remedia propriile acte, chiar și din oficiu, există oricând până la momentul finalizării achiziției prin semnarea contractului. Așadar, și din această perspectivă, în speță, autoritatea era îndrituită să își revizuiască actele și să procedeze la reexaminarea legalității situației consemnate în acestea, înainte ca ele să intre în circuitul civil, respectiv înainte să producă efecte ce nu ar mai putea fi răsturnate de către părți.

Nu este de neglijat faptul că erori minore într-o primă etapă de evaluare, remediate facil urmare a deciziei CNSC, pot să mascheze abateri grave de la prevederile legale. Urmând acest raționament, s-ar putea ajunge, cu titlu de exemplu, la situația absurdă în care autoritatea contractantă ar putea respinge o ofertă pentru motive superficiale iar, ulterior, să o desemneze câștigătoare fără ca instanța sau Consiliul să aibă posibilitatea reală de a verifica (ne)îndeplinirea cerințelor impuse prin documentația de atribuire deși neregulile ar fi corect motivate și probate de către contestator iar actele emise de autoritatea contractantă sunt diferite. Chiar dacă principiul legalității nu apare enumerat la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 printre principii, nu înseamnă că el nu ar fi aplicabil și cu ocazia derulării procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică, mai ales în contextul obligației de asumare a

răspunderii de către autoritatea contractantă prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 98/2016.

Nu se poate declara o ofertă admisibilă și câștigătoare cunoscând faptul că ea nu respectă unele condiții impuse în documentația de atribuire pe motiv că nu ar fi opozabile și contestatoarei deoarece nu au făcut obiectul contestației formulate de aceasta, raționamentul anterior regăsindu-se și în Decizia nr. 42/R-CONT/21.01.2021 pronunțată de Curtea de Apel Pitești în dosarul nr. 7/46/2021 și Decizia nr. 559/11.03.2021 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 708/2/2021.

Raportat la cele evocate și ținând seama de atribuțiile comisiei de evaluare prevăzute la art. 127 alin. (1) din HG nr. 395/2016, Consiliul constată că activitatea comisiei de evaluare s-a desfășurat în ceea ce privește oferta contestatorului cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniu și, pe cale de consecință, critica acestuia privind nelegalitatea adresei de solicitare clarificări nr. 3888193/12.05.2023 este neîntemeiată, urmând a fi respinsă. Pe cale de consecință va admite cererea de intervenție formulată de SC SRL.

Referitor la solicitarea SC SRL în calitate de intervenient de obligare a contestatorului SC SRL la plata de cheltuieli de judecată, Consiliul va reține că, potrivit art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016: „Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Quantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației”.

Totodată, Consiliul va reține că, potrivit art. 453 alin. (1) cpc partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.

Conform art. 61 cpc oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare. Intervenția este principală, când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta. Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți.

De asemenea, potrivit art. 65 alin. (1) cpc, intervenientul devine parte în proces numai după admiterea în principiu a cererii sale.

În speță, SC SRL a formulat o cerere de intervenție accesorie în favoarea autorității contractante.

Astfel, din analiza coroborată a dispozițiilor codului de procedură civilă referitoare la plata cheltuielilor de judecată, Consiliul reține că, pentru acordarea cheltuielilor de judecată nu este suficientă dobândirea calității de parte într-un proces, ci mai este necesar și ca acea parte să câștige procesul, adică să obțină total sau în parte pretențiile solicitate

prin cererea de chemare în judecată, dispozițiile art. 453 coroborat cu art. 454 teza I cpc fiind explicate în acest sens.

Or, din această perspectivă, Consiliul reține că intervenientul accesoriu deși devine parte în proces după admiterea în principiu a cererii sale, conform art. 65 alin. (1) cpc, totuși acesta nu a invocat și nu putea invoca nicio pretenție proprie în proces pentru a deveni *„parte care câștigă procesul”* sau *„parte în culpă”*, ci sprijină numai apărarea uneia dintre părți, după cum rezultă din dispozițiile art. 61 alin. (3) cpc, astfel încât acesta nu poate obține condamnarea părții care a căzut în pretenții la plata cheltuielilor de judecată și nici nu poate fi obligat la plata acestora părții care a câștigat procesul, ci doar partea în favoarea căreia a intervenit și care a fost în culpă putând fi obligată la achitarea acestor cheltuieli.

Față de cele de mai sus, Consiliul va respinge ca inadmisibilă solicitarea intervenientului de obligare a contestatorului la plata de cheltuieli de judecată.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va respinge ca nefondată contestația formulată de către SC SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă iar, pe cale de consecință, va admite cererea de intervenție formulată de SC SRL.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Respinge ca nefondate excepțiile lipsei de obiect a contestației și lipsei interesului contestatorului, invocate de autoritatea contractantă în punctul de vedere.

Respinge ca nefondată contestația formulată de către SC SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă iar, pe cale de consecință admite cererea de intervenție formulată de SC SRL.

Respinge ca inadmisibilă solicitarea intervenientului de obligare a contestatorului la plata de cheltuieli de judecată.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

Complet de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice:

Consilier de soluționare

.....

PREȘEDINTE

.....

Consilier de soluționare

.....

Redactat practica deciziei

.....

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 40 (patruzeci) pagini